

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN VARAPRESIDENTIN MÄÄRÄYS

14 päivänä heinäkuuta 2021 *

Väliaikainen oikeussuoja – SEUT 279 artikla – Välitoimihakemus – SEU 19 artiklan 1 kohdan toinen alakohta – Sąd Najwyższy (ylin tuomioistuin, Puola) alaisen Izba Dyscyplinarnan (kurinpitojaosto) riippumattomuus – Euroopan unionin perusoikeuskirja – 47 artikla – Tehokas oikeussuoja – Tuomareiden riippumattomuus – Tuomareiden kurinpitojärjestelmä – Tuomareiden riippumattomuuden puuttumista koskevien oikeuskysymysten tutkiminen – Sąd Najwyższy alaisen Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Nawyższego (ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaosto) yksinomainen toimivalta

Asiassa C-204/21 R,

jossa on kyse SEUT 279 artiklaan perustuvasta välitoimihakemuksesta, joka tehtiin 1.4.2021.,

Euroopan komissio, asiamiehinnään P. J. O. Van Nuffel ja K. Herrmann,

kantajana,

vastaan

Puolan tasavalta, asiamiehenään B. Majczyna,

vastaajana,

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN VARAPRESIDENTTI,

kuultuaan julkisasiamies G. W. Hogania,

on antanut seuraavan

määräyksen

- 1 Euroopan komissio vaatii välitoimihakemuksessaan unionin tuomioistuinta määräämään, että siihen asti, kunnes unionin tuomioistuin on antanut tuomionsa pääasiassa, Puolan tasavallan on keskeytettävä useiden yleisten tuomioistuinten järjestämisestä annetun lain, ylimmästä tuomioistuimesta annetun lain ja joidenkin muiden lakien muuttamisesta 20.12.2019 annetulla lailla (ustawa z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw, jäljempänä muutoslaki) käyttöön otettujen kansallisten säännösten soveltaminen.

* Oikeudenkäyntikieli: puola.

- 2 Tämä hakemus on esitetty asiassa, jossa komissio on 1.4.2021 nostanut SEUT 258 artiklaan perustuvan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä koskevan kanteen, jossa vaaditaan toteamaan, että:
- antaessaan ja pitäessään voimassa yleisten tuomioistuinten järjestämisestä 27.7.2001 annetun lain (ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. 2001, nro 98, järjestysnumero 1070)), sellaisena kuin se muutettuna muutoslailla (jäljempänä yleisiä tuomioistuimia koskeva muutoslaki), 42a §:n 1 ja 2 momentin ja 55 §:n 4 momentin, ylimmästä tuomioistuimesta 8.12.2017 annetun lain (ustawa o Sądzie Najwyższym (Dz. U. 2018, järjestysnumero 5)), sellaisena kuin se on muutettuna muutoslailla (jäljempänä ylintä tuomioistuinta koskeva muutoslaki), 26 §:n 3 momentin ja 29 §:n 2 ja 3 momentin, hallintotuomioistuimista 25.7.2002 annetun lain (ustawa – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. 2002, järjestysnumero 1269)), sellaisina kuin se on muutettuna muutoslailla (jäljempänä hallintotuomioistuimia koskeva muutoslaki), 5 §:n 1a ja 1b momentin sekä muutoslain 8 §:n, joissa kielletään kaikkia kansallisia tuomioistuimia tarkastamasta, onko noudatettu Euroopan unionin vaatimuksia, jotka koskevat laillisesti perustettua riippumatonta ja puolueetonta tuomioistuinta, Puolan tasavalta ei ole noudattanut SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 47 artiklan, tarkasteltuina yhdessä Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (jäljempänä Euroopan ihmisoikeussopimus) 6 artiklan 1 kappaletta koskevan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön kanssa, sekä SEUT 267 artiklan ja unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatteen mukaisia velvoitteitaan
 - antaessaan ja pitäessään voimassa ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 26 §:n 2, 4, 5 ja 6 momentin ja 82 §:n 2, 3, 4 ja 5 momentin sekä muutoslain 10 §:n, jolla vahvistetaan Sąd Najwyższyn (ylin tuomioistuin, Puola) Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznychin (ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaosto) yksinomainen toimivalta tutkia vaatimukset ja oikeuskysymykset, jotka koskevat tuomioistuimen tai tuomarin riippumattomuuden puutetta, Puolan tasavalta ei ole noudattanut SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan sekä SEUT 267 artiklan ja unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatteen mukaisia velvoitteitaan
 - antaessaan ja pitäessään voimassa yleisiä tuomioistuimia koskevan muutoslain 107 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdan sekä ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 72 §:n 1 momentin 1, 2 ja 3 kohdan, joiden perusteella kurinpidollisena rikkomuksena voidaan pitää sitä, että tutkitaan, onko noudatettu unionin vaatimuksia, jotka koskevat laillisesti perustettua riippumatonta ja puolueetonta tuomioistuinta, Puolan tasavalta ei ole noudattanut SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan sekä SEUT 267 artiklan mukaisia velvoitteitaan
 - antaessaan Sąd Najwyższy Izba Dyscyplinarnalle (ylimmän tuomioistuimen kurinpitojaosto, jäljempänä kurinpitojaosto), jonka riippumattomuutta ja puolueettomuutta ei ole taattu, toimivallan ratkaista asioita, joilla on välitön vaikutus tuomarin tai avustavan tuomarin asemaan ja tehtävien hoitamiseen, kuten yhtäältä pyynnöt saada aloittaa rikosoikeudellinen menettely tuomaria ja avustavaa tuomaria vastaan tai vaatimukset viimeksi mainittujen pidättämisestä, tai toisaalta Sąd Najwyższyn tuomareita koskevat työoikeuden ja sosiaalivakuutusten alaan kuuluvat asiat sekä kyseisten tuomareiden eläkkeelle siirtämistä koskevat asiat, Puolan tasavalta ei ole noudattanut SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisia velvoitteitaan

- antaessaan ja pitäessään voimassa yleisiä tuomioistuimia koskevan muutoslain 88a §:n, ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 45 §:n 3 momentin ja hallintotuomioistuimia koskevan muutoslain 8 §:n 2 momentin Puolan tasavalta on loukannut oikeutta yksityiselämän kunnioittamiseen ja oikeutta henkilötietojen suojaan, jotka on taattu perusoikeuskirjan 7 artiklassa ja 8 artiklan 1 kohdassa sekä luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27.4.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL 2016, L 119, s. 1) 6 artiklan 1 kohdan c ja e alakohdassa, 6 artiklan 3 kohdassa ja 9 artiklan 1 kohdassa.
- 3 Puolan tasavalta esitti 6.5.2021 kirjalliset huomautuksensa välitoimihakemuksesta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Ylintä tuomioistuinta koskeva muutoslaki

- 4 Ylimmästä tuomioistuimesta annetulla lailla perustettiin Sąd Najwyższyyn kaksi uutta jaostoa, yhtäältä kurinpitojaosto ja toisaalta ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaosto.
- 5 Muutoslailla muutettiin ylimmästä tuomioistuimesta annettua lakia lisäämällä 26 §:ään 2, 3, 4, 5 ja 6 momentti ja 27 §:n 1 momenttiin 1a kohta sekä muuttamalla 29 §:ää ja 72 §:n 1 momenttia ja lisäämällä 82 §:ään 2, 3, 4 ja 5 momentti.
- 6 Ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 26 §:n 2–6 momentissa säädetään seuraavaa:
- ”2. Ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaosto on toimivaltainen käsittelemään vaatimuksia tai väitteitä, jotka koskevat tuomarin jääviyttä tai ratkaisukokoonpanon nimittämistä asian käsittelyä varten, mukaan lukien vaatimukset, jotka perustuvat väitteeseen tuomarin tai tuomioistuimen riippumattomuuden puuttumisesta. Asiaa käsittelevä tuomioistuin toimittaa vaatimuksen välittömästi ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaoston puheenjohtajalle, jotta se käsiteltäisiin erityisissä säännöksissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti. Vaatimuksen toimittaminen ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaoston puheenjohtajalle ei keskeytä vireillä olevaa menettelyä.
3. Edellä 2 momentissa tarkoitettua vaatimusta ei tutkita, jos sillä pyydetään toteamaan tai arvioimaan, onko tuomari nimitetty lainmukaisesti tai onko hänellä laillinen oikeus hoitaa lainkäyttötehtäviä.
4. Ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaosto on toimivaltainen tutkimaan valitukset, joilla vaaditaan toteamaan Sąd Najwyższyn, yleisten tuomioistuinten, sotilastuomioistuinten ja hallintotuomioistuinten, mukaan lukien Naczelný Sąd Administracyjny (ylin hallintotuomioistuin, Puola), lainvoimaisten ratkaisujen lainvastaisuus, jos lainvastaisuus johtuu asian ratkaiseen tuomarin tehtävään nimitetyn henkilön aseman kyseenalaistamisesta.
5. Lainvoimaisten ratkaisujen lainvastaisuuden toteamista koskevia säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin 4 momentissa tarkoitetuissa asioissa sovellettavaan menettelyyn, ja lainvoimaisella ratkaisulla päätetyn tuomioistuinmenettelyn uudelleen aloittamista koskevia säännöksiä sovelletaan rikosasioihin. Ei ole tarpeen osoittaa valituksen kohteena olevan tuomion antamisesta aiheutuneen vahingon todennäköisyyttä tai syntymistä.

6. Valitus, jolla vaaditaan 4 momentissa tarkoitettulla tavalla lainvoimaisen ratkaisun lainvastaisuuden toteamista, voidaan esittää ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaostolle ilman kääntymistä sen tuomioistuimen puoleen, joka on antanut valituksenalaisen tuomion, vaikka asianosainen ei olisi turvautunut kaikkiin käytettävissään oleviin muutoksenhakukeinoihin, mukaan lukien ylimääräinen muutoksenhaku Sąd Najwyższyssa.”
- 7 Kyseisen lain 27 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:
- ”Kurinpitojaoston toimivaltaan kuuluvat
-
- 1a) asiat, jotka koskevat lupaa aloittaa rikosoikeudellinen menettely tuomaria, avustavaa tuomaria, syyttäjää ja avustavaa syyttäjää vastaan tai asettaa viimeksi mainitut tutkintavankeuteen.
- 2) työ- ja sosiaalivakuutusosoikeuden alaan kuuluvat asiat, jotka koskevat Sąd Najwyższyn tuomareita:
- 3) asiat, jotka liittyvät Sąd Najwyższyn tuomarin eläkkeelle siirtymiseen.”
- 8 Ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 29 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään seuraavaa:
- ”2. Sąd Najwyższyn tai sen elinten toiminnan yhteydessä ei ole sallittua kyseenalaistaa tuomioistuinten, valtion perustuslaillisten elinten tai oikeussuoja- tai oikeudenvallontaelinten legitimitteettiä.
3. Sąd Najwyższy tai muu lainkäyttöelin ei voi todeta tai arvioida, onko tuomari nimitetty lainmukaisesti tai onko hänellä tästä nimityksestä seuraava laillinen oikeus hoitaa lainkäyttötehtäviä.”
- 9 Kyseisen lain 72 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:
- ”Sąd Najwyższy:n tuomari on kurinpidollisesti vastuussa virka- asemastaan johtuvien velvollisuuksien laiminlyönneistä (kurinpidolliset rikkomukset), myös seuraavissa tapauksissa:
- 1) oikeussääntöjen ilmeinen ja vakava rikkominen
- 2) teot tai laiminlyönnit, jotka voivat estää tai vakavasti vaarantaa oikeusviranomaisen toiminnan
- 3) teot, joilla kyseenalaistetaan tuomarin palvelussuhteen olemassaolo, tuomarin nimityksen tehokkuus tai Puolan tasavallan perustuslaillisen elimen valtuudet.”
- 10 Kyseisen lain 73 artiklan 1 kohdan mukaan kurinpitojaosto on yleisten tuomioistuinten tuomareiden osalta toisen (ja viimeisen) asteen kurinpitotuomioistuin ja Sąd Najwyższyn tuomareiden osalta ensimmäisen ja toisen asteen kurinpitotuomioistuin.

11 Ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 82 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Jos Sąd Najwyższylla on kassaatiovalitusta tai muuta valitusta käsitellessään vakavia epäilyjä annetun ratkaisun taustalla olevien oikeussäntöjen tulkinnasta, se voi lykätä asian käsittelyä ja esittää oikeuskysymyksen seitsemästä tuomaristaan koostuvalle ratkaisukokoonpanolle.

2. Kun Sąd Najwyższy tutkii asiaa, jonka yhteydessä nousee esiin tuomarin tai tuomioistuimen riippumattomuutta koskeva oikeuskysymys, se lykkää asian käsittelyä ja siirtää tämän kysymyksen ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaoston kaikkien jäsenten muodostaman kokoonpanon ratkaistavaksi.

3. Jos Sąd Najwyższylla on 26 §:n 2 momentissa tarkoitettua pyyntöä käsitellessään vakavia epäilyjä annettavan ratkaisun taustalla olevien oikeussäntöjen tulkinnasta, se voi lykätä asian käsittelyä ja siirtää oikeuskysymyksen ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaoston kaikkien jäsenten muodostaman kokoonpanon ratkaistavaksi.

4. Edellä 2 tai 3 momentissa tarkoitettua päätöstä tehdessään ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaosto ei ole sidottu Sąd Najwyższyn toisen ratkaisukokoonpanon päätökseen, ellei se ole saanut oikeusperiaatteen asemaa.

5. Ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaoston kaikkien jäsenien 2 tai 3 momentin perusteella tekemä päätös sitoo kaikkia Sąd Najwyższyn kokoonpanoja. Poikkeaminen päätöksestä, joka on saanut oikeusperiaatteen aseman, edellyttää, että Sąd Najwyższyn täysistunnon päätöksellä tehdään uusi ratkaisu, ja tämän ratkaisun tekeminen edellyttää, että jokaisen jaoston tuomareista vähintään kaksi kolmasosaa on läsnä. Tämän lain 88 artiklaa ei sovelleta.”

Yleisiä tuomioistuimia koskeva muutoslaki

12 Muutoslailla muutettiin yleisistä tuomioistuimista annettua lakia lisäämällä 42a § ja 55 §:n 4 momentti sekä muuttamalla 107 §:n 1 momenttia ja 110 §:n 2a momenttia.

13 Yleisiä tuomioistuimia koskevan muutoslain 42a §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Tuomioistuinten tai tuomioistuinten elinten toiminnan yhteydessä ei ole sallittua kyseenalaistaa tuomioistuinten, valtion perustuslaillisten elinten tai oikeussuoja- tai oikeudenvälontaelinten legitimitteettiä.

2. Yleinen tuomioistuin tai muu lainkäyttöelin ei voi todeta tai arvioida, onko tuomari on nimitetty lainmukaisesti tai onko hänellä tästä nimityksestä seuraava laillinen oikeus hoitaa lainkäyttötehtäviä.”

14 Kyseisen lain 55 §:n 4 momentissa säädetään seuraavaa:

”Tuomarit voivat ratkaista kaikki asiat asemapaikassaan, ja he voivat ratkaista asioita myös muissa tuomioistuimissa laissa määritellyissä tapauksissa (tuomarin toimivalta). Säännökset, jotka koskevat asioiden jakamista sekä ratkaisukokoonpanojen nimeämistä ja muuttamista, eivät rajoita tuomarin toimivaltaa, eikä niihin voida vedota sen toteamiseksi, että ratkaisukokoonpano on lainvastainen, että tuomioistuinta ei ole muodostettu asianmukaisesti tai että henkilö, joka ei ole toimivaltainen tai kykenevä ratkaisemaan asiaa, on osa sitä.”

15 Kyseisen lain 80 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Tuomarit voidaan pidättää tai heitä vastaan voidaan nostaa syyte vain toimivaltaisen kurinpitotuomioistuimen luvalla. Tämä säännös ei koske pidättämistä silloin, kun tuomari jää kiinni rikosta tehdessään, jos pidättäminen on välttämätöntä menettelyn asianmukaisen kulun turvaamiseksi. Siihen saakka, kunnes annetaan päätös, jolla annetaan lupa rikosoikeudellisen menettelyn aloittamiseen tuomaria vastaan, voidaan toteuttaa ainoastaan kiireellisiä toimenpiteitä.

--

2c. Kurinpitotuomioistuin tekee päätöksen, jolla annetaan lupa rikosoikeudellisen menettelyn aloittamiseen tuomaria vastaan, jos riittävän perusteltuja epäilyjä siitä, että tuomari on syyllistynyt rikokseen. Päätöksessä annetaan lupa aloittaa rikosoikeudellinen menettely tuomaria vastaan ja esitetään sen perustelut.

2d. Kurinpitotuomioistuin käsittelee hakemuksen, joka koskee rikosoikeudellisen menettelyn aloittamista tuomaria vastaan, 14 päivän kuluessa sen vastaanottamisesta.”

16 Kyseisen lain 107 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Tuomari on kurinpidollisesti vastuussa virka-asemastaan johtuvien velvollisuuksien laiminlyönneistä (kurinpidolliset rikkomukset), myös seuraavissa tapauksissa:

--

- 2) teot tai laiminlyönnit, jotka voivat estää tai vakavasti vaarantaa oikeusviranomaisen toiminnan;
- 3) teot, joilla kyseenalaistetaan tuomarin palvelussuhteen olemassaolo, tuomarin nimityksen tehokkuus tai Puolan tasavallan perustuslaillisen elimen valtuudet;

--”

17 Yleisiä tuomioistuinta koskevan muutoslain 110 §:n 2a momentissa säädetään seuraavaa:

”Kurinpitotuomioistuin, jonka tuomiopiirissä menettelyn kohteena oleva tuomari työskentelee, on alueellisesti toimivaltainen käsittelemään 37 §:n 5 momentissa ja 75 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettuja asioita. Edellä 80 §:ssä ja 106zd §:ssä tarkoitetuissa asioissa toimivaltainen tuomioistuin on ensimmäisenä oikeusasteena Sąd Najwyższy kurinpitojaoston yhden tuomarin kokoonpanossa ja toisena oikeusasteena Sąd Najwyższy kurinpitojaoston kolmen tuomarin kokoonpanossa.”

18 Kyseisen lain 129 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Kurinpitotuomioistuin voi pidättää tehtävistään tuomarin, jota vastaan on aloitettu kurinpitoa tai vajaavaltaisuutta koskeva menettely, ja näin on myös, jos se antaa päätöksen, jolla annetaan lupa rikosoikeudellisen menettelyn aloittamiseen kyseistä tuomaria vastaan.

2. Jos kurinpitotuomioistuin tekee päätöksen, jolla annetaan lupa rikosoikeudellisen menettelyn aloittamiseen tuomaria vastaan virallisen syytteen alaisesta tahallisesta rikoksesta, se pidättää viran puolesta kyseisen tuomarin tehtävistään.

3. Pidätteessään tuomarin tehtävistään kurinpitotuomioistuin alentaa hänen palkkansa määrää 25–50 prosenttia kyseisen tehtävistä pidättämisen ajaksi; tämä ei koske vajaavaltaisuutta koskevan menettelyn kohteena olevia henkilöitä.

4. Jos kurinpitomenettely on keskeytetty tai se on johtanut vapauttavaan päätökseen, oikaistaan kaikki palkan tai palkkion osat täysimääräiseen korvaukseen asti.”

Hallintotuomioistuuimia koskeva muutoslaki

19 Muutoslailla muutettiin hallintotuomioistuuimista annettua lakia lisäämällä 5 §:ään 1a ja 1b momentti sekä muuttamalla 29 §:n 1 momenttia ja 49 §:n 1 momenttia.

20 Hallintotuomioistuuimia koskevan muutoslain 5 §:n 1a ja 1b momentissa säädetään seuraavaa:

”1a. Hallintotuomioistuimen tai sen elinten toiminnan yhteydessä ei ole sallittua kyseenalaistaa tuomioistuinten, valtion perustuslaillisten elinten tai oikeussuoja- tai oikeudenvälontaelinten valtuuksia.

1b. Hallintotuomioistuin tai muu lainkäyttöelin ei voi todeta tai arvioida, onko tuomari on nimitetty lainmukaisesti tai onko hänellä tästä nimityksestä seuraava laillinen oikeus hoitaa lainkäyttötehtäviä.”

21 Kyseisen lain 29 §:n 1 momentin mukaan yleisiä tuomioistuuimia koskevan muutoslain 107 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdan säännöksiä kurinpidollisista rikkomuksista sovelletaan myös hallintotuomioistuinten tuomareihin.

22 Hallintotuomioistuuimia koskevan muutoslain 49 §:n 1 momentin mukaan ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 72 §:n 1 momentin säännöksiä kurinpidollisista rikkomuksista sovelletaan myös Naczelny Sąd Administracyjny tuomareihin.

Muutoslaki

23 Muutoslain 8 §:ssä ja 10 §:ssä säädetään siirtymäsäännöksistä.

24 Muutoslain 8 §:n mukaan yleisiä tuomioistuuimia koskevan muutoslain 55 §:n 4 momenttia sovelletaan myös asioihin, jotka on aloitettu tai päätetty ennen muutoslain voimaantulopäivää eli ennen 14.2.2020.

25 Muutoslain 10 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Ylimmästä tuomioistuimesta annetun lain, sellaisena kuin se on muutettuna tällä lailla, säännöksiä sovelletaan myös ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaoston tutkittavaksi saatettuihin asioihin, jotka on pantu vireille ja joita ei ole päätetty lainvoimaisella ratkaisulla, mukaan lukien päätöksellä, ennen tämän lain voimaantuloa.

2. Tuomioistuimen, jonka käsiteltäväksi on saatettu 1 momentissa tarkoitettu asia, on siirrettävä asia viipymättä ja viimeistään seitsemän päivän kuluttua tämän lain voimaantulosta ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaostolle, joka voi kumota aikaisemmin toteutetut toimet, jos ne estävät asian käsittelemisen lainmukaisesti.

3. Tuomioistuimen, asianosaisten tai menettelyn osapuolten 1 momentissa tarkoitetuissa asioissa tämän lain voimaantulon jälkeen 2 momentin vastaisesti tekemillä toimilla ei ole menettelyllisiä vaikutuksia.”

Asian tausta ja oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely

- 26 Vastauksena Sąd Najwyżsyzyn Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznychin (ylin tuomioistuin (työ- ja sosiaalivakuutusasioiden jaosto)) (jäljempänä työasioiden jaosto) tekemiin kolmeen ennakkoratkaisupyyntöön unionin tuomioistuin katsoi 19.11.2019 antamansa tuomion A. K. (Ylimmän tuomioistuimen kurinpitojaoston riippumattomuus) (C-585/18, C-624/18 ja C-625/18, EU:C:2019:982, jäljempänä tuomio A. K.) 171 kohdassa, että perusoikeuskirjan 47 artiklaa ja yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY (EUVL 2000, L 303, s. 16) 9 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että unionin oikeuden soveltamista koskevat oikeusriidat voivat kuulua sellaisen elimen yksinomaiseen toimivaltaan, joka ei ole kyseisessä 47 artiklassa tarkoitettu riippumaton ja puolueeton tuomioistuin. Unionin tuomioistuin täsmensi samassa kohdassa, että tästä on kyse, jos objektiiviset olosuhteet, joissa asianomainen elin on perustettu, ja kyseisen elimen ominaispiirteet sekä se tapa, jolla sen jäsenet on nimitetty, ovat omiaan herättämään yksityisissä perusteltuja epäilyjä siltä osin, onko kyseinen elin täysin ulkopuolisen vaikutusvallan ja erityisesti lainsäädäntö- ja toimeenpanovallan välittömän tai välillisen vaikutusvallan ulottumattomissa, ja siltä osin, onko mainittu elin neutraali vastakkain oleviin intresseihin nähden, ja ne voivat siten johtaa siihen, ettei mainittu elin näytä riippumattomalta tai puolueettomalta, mikä on omiaan heikentämään sitä luottamusta, jota oikeuslaitoksen on herätettävä mainituissa yksityisissä demokraattisessa yhteiskunnassa. Unionin tuomioistuin lisäsi edelleen samassa kohdassa, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on määritettävä kaikkien sen käytössä olevien merkityksellisten seikkojen perusteella, onko tästä kyse kurinpitojaoston kaltaisen elimen osalta, ja että tällaisessa tilanteessa unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatetta on tulkittava siten, että se edellyttää, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin jättää soveltamatta kansallisen oikeuden säännöstä, jolla toimivalta ratkaista pääasiat on annettu ainoastaan mainitulle elimelle, joten pääasiat voi tutkia tuomioistuin, joka täyttää edellä mainitut riippumattomuuden ja puolueettomuuden vaatimukset ja jolla olisi toimivalta kyseessä olevalla alalla, jos mainittu säännös ei olisi sille esteenä.
- 27 Tuomion A. K. johdosta työasioiden jaosto, joka ratkaisi oikeusriidan, jossa oli esitetty ennakkoratkaisupyyntö asiassa C-585/18, katsoi 5.12.2019 antamassaan tuomiossa, että Krajowa Rada Sądownictwa (kansallinen tuomarineuvosto, Puola, jäljempänä KRS) ei ollut puolueeton ja lainsäädäntö- ja toimeenpanovallasta riippumaton elin. Kyseinen tuomioistuin katsoi myös, ettei kurinpitojaostoa voida pitää perusoikeuskirjan 47 artiklassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklassa tarkoitettuna tuomioistuimena.
- 28 Ryhmä kansanedustajia toimitti 12.12.2019 Sejm Rzeczypospolitej Polskiejille (parlamentin alahuone, Puola) muutoslain taustalla olleen lakiehdotuksen. Kyseinen laki hyväksyttiin 20.12.2019, ja se tuli voimaan 14.2.2020.

- 29 Komissio katsoi, että antaessaan muutoslain Puolan tasavalta ei ollut noudattanut SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan, perusoikeuskirjan 7 artiklan, 8 artiklan 1 kohdan ja 47 artiklan sekä asetuksen 2016/679 6 artiklan 1 kohdan c ja e alakohdan, 6 artiklan 3 kohdan ja 9 artiklan mukaisia velvoitteitaan, joten se lähetti kyseiselle jäsenvaltiolle 29.4.2020 virallisen huomautuksen. Puolan tasavalta vastasi 29.6.2020 päivättyllä kirjeellä, jossa se kiisti rikkoneensa millään tavalla unionin oikeutta.
- 30 Komissio antoi 30.10.2020 perustellun lausunnon, jossa se pysyi näkemyksessään, jonka mukaan muutoslalla käyttöön otettu järjestelmä on edellisessä kohdassa mainittujen unionin oikeuden säännösten vastainen.
- 31 Koska kurinpitojaostossa vireillä olevien asioiden, jotka koskivat lupaa saada nostaa syyte tuomaria vastaan ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 27 §:n 1 momentin 1a kohdan perusteella, määrä oli noussut, komissio osoitti Puolan tasavallan viranomaisille useita kysymyksiä 1.11.2020. Kyseiset viranomaiset vastasivat mainittuihin kysymyksiin 13.11.2020.
- 32 Komissio osoitti Puolan tasavallalle 3.12.2020 täydentävän virallisen huomautuksen, joka perustui kurinpitojaoston ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 27 §:n 1 momentin 1a, 2 ja 3 kohtaan perustuvaan lainkäyttötoimintaan asioissa, joilla on välitön vaikutus tuomarın tai avustavan tuomarın asemaan ja tehtävien hoitamiseen.
- 33 Puolan tasavalta vastasi komission 30.10.2020 päivättyyn perusteltuun lausuntoon 30.12.2020 päivättyllä kirjeellä ja kiisti jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen, josta sitä moitittiin, ja vaati jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn päättämistä.
- 34 Puolan tasavalta vastasi 3.12.2020 päivättyyn täydentävään viralliseen huomautukseen 4.1.2021 päivättyllä kirjeellä ja väitti, että komission esittämät väitteet, jotka koskivat kurinpitojaoston riippumattomuuden puuttumista, olivat perusteettomia.
- 35 Komissio lähetti 27.1.2021 Puolan tasavallalle täydentävän perustellun lausunnon kurinpitojaoston lainkäyttötoiminnasta tuomarın tai avustavan tuomarın asemaan liittyissä asioissa.
- 36 Puolan tasavalta vastasi täydentävään perusteltuun lausuntoon 26.2.2021 päivättyllä kirjeellä ja väitti, että komission siinä esittämä väite ei ollut perusteltu, ja vaati menettelyn päättämistä.
- 37 Puolan tasavallan vastaukset eivät vakuuttaneet komissiota, joten se nosti 31.3.2021 jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen ja esitti samalla nyt käsiteltävän välitoimihakemuksen.

Asianosaisten vaatimukset

- 38 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin
- velvoittaa Puolan tasavallan siihen asti, kunnes unionin tuomioistuin antaa pääasiassa tuomion,

- a) keskeyttämään ylittä tuomioistuinta koskevan muutoslain 27 §:n 1 momentin 1a kohdan säännösten, joiden mukaan kurinpitojaosto on toimivaltainen ratkaisemaan sekä ensimmäisenä että toisena oikeusasteena vaatimukset, jotka koskevat lupaa saada aloittaa rikosoikeudellinen menettely tuomaria tai avustavaa tuomaria vastaan, asettaa viimeksi mainitut tutkintavankeuteen, pidättää viimeksi mainitut tai pakottaa heidät saapumaan tuomioistuimeen, soveltamisen, ja toisaalta kurinpitojaoston kyseisen pykälän perusteella jo tekemien päätösten, joilla annetaan lupa rikosoikeudellisen menettelyn aloittamiseen tuomaria vastaan tai hänen pidättämiseensä, vaikutukset, ja jättämään kyseisessä pykälässä tarkoitetut asiat siirtämättä sellaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, joka ei täytä erityisesti tuomiossa A. K. määriteltyjä riippumattomuuden vaatimuksia
- b) keskeyttämään ylittä tuomioistuinta koskevan muutoslain 27 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdan säännösten, joiden perusteella kurinpitojaosto on toimivaltainen ratkaisemaan asiat, jotka liittyvät Sąd Najwyższyn tuomareiden asemaan ja tehtävien hoitamiseen, erityisesti työoikeuden ja sosiaalivakuutusten alaan kuuluvat asiat sekä kyseisten tuomareiden eläkkeelle siirtämisestä koskevat asiat, soveltamisen ja jättämään kyseisessä pykälässä tarkoitetut asiat siirtämättä sellaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, joka ei täytä erityisesti tuomiossa A. K. määriteltyjä riippumattomuuden vaatimuksia
- c) keskeyttämään yleisiä tuomioistuimia koskevan muutoslain 107 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdan säännösten sekä ylittä tuomioistuinta koskevan muutoslain 72 §:n 1 momentin 1, 2 ja 3 kohdan, jotka mahdollistavat tuomareiden saattamisen kurinpidolliseen vastuuseen sillä perusteella, että he ovat tutkineet, onko noudatettu SEU 19 artiklan 1 kohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan määräysten vaatimuksia, jotka koskevat laillisesti perustettua riippumatonta ja puolueetonta tuomioistuinta, soveltamisen
- d) keskeyttämään yleisiä tuomioistuimia koskevan muutoslain 42a §:n 1 ja 2 momentin sekä 55 §:n 4 momentin, ylittä tuomioistuinta koskevan muutoslain 26 §:n 3 momentin sekä 29 §:n 2 ja 3 momentin, hallintotuomioistuimia koskevan muutoslain 5 §:n 1a ja 1b momentin ja muutoslain 8 §:n soveltamisen, koska niillä kielletään kansallisia tuomioistuimia tarkastamasta, onko noudatettu unionin vaatimuksia, jotka koskevat SEU 19 artiklan 1 kohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan määräyksissä tarkoitettua laillisesti perustettua riippumatonta ja puolueetonta tuomioistuinta,
- e) keskeyttämään ylittä tuomioistuinta koskevan muutoslain 26 §:n 2, 4, 5 ja 6 momentin sekä 82 §:n 2–5 momentin ja muutoslain 10 §:n, joissa säädetään ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaoston yksinomaisesta toimivallasta tutkia väitteet, jotka koskevat tuomarin tai tuomioistuimen riippumattomuuden puuttumista, soveltamisen, ja
- f) ilmoittamaan komissiolle viimeistään yhden kuukauden kuluttua haettujen välitoimien määräämistä koskevan unionin tuomioistuimen määräyksen tiedoksi antamisesta kaikki toimenpiteet, jotka se on toteuttanut noudattaakseen kyseistä määräystä täysimääräisesti

– velvoittaa Puolan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

39 Komissio myös hakee unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 160 artiklan 7 kohdan nojalla edellä olevassa kohdassa mainittujen välitoimien määräämistä jo ennen kuin Puolan tasavalta on esittänyt huomautuksensa.

40 Puolan tasavalta vaatii, että unionin tuomioistuin

– jättää välitoimihakemuksen tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat

– toissijaisesti hylkää välitoimihakemuksen perusteettomana

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Vaatus, joka koskee ratkaisua inaudita altera parte

- 41 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 160 artiklan 7 kohdan mukaan välitoimista päättävä tuomari voi hyväksyä välitoimihakemuksen jo ennen kuin vastapuoli on esittänyt huomautuksensa, ja välitoimea voidaan myöhemmin muuttaa tai se voidaan peruuttaa myös unionin tuomioistuimen aloitteesta.
- 42 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan erityisesti silloin, kun on hyvän lainkäytön turvaamiseksi suotavaa välttää se, että välitoimimenettely menettäisi täysin merkityksensä ja vaikutuksensa, työjärjestyksen 160 artiklan 7 kohdassa annetaan välitoimihakemusta käsittelevälle tuomarille oikeus määrätä turvaamistoimenä tällaisista toimista joko siihen saakka, kunnes välitoimimenettelyn päättävä määräys annetaan, tai siihen saakka, kunnes pääasian käsittely on saatettu päätökseen, jos se tapahtuu aiemmin. Kyseisen tuomarin on tutkiessaan tarvetta antaa määräys inaudita altera parte tutkittava käsiteltävän asian olosuhteet (unionin tuomioistuimen varapresidentin määräys 19.10.2018, komissio v. Puola, C-619/18 R, ei julkaistu, EU:C:2018:852, 13 ja 14 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 43 Käsiteltävässä asiassa komission jättämässä välitoimihakemuksessa ei ole ilmennyt seikkoja, joiden perusteella olisi katsottava tarpeelliseksi päättää haetuista toimenpiteistä väliaikaisesti siihen saakka, kunnes välitoimimenettelyn päättävä määräys annetaan, kuulematta ensin Puolan tasavaltaa.
- 44 Näin ollen unionin tuomioistuimen varapresidentti on päättänyt olla hyväksymättä komission vaatimusta välitoimihakemuksen ratkaisemisesta inaudita altera parte.

Välitoimihakemuksen tarkastelu

Tutkittavaksi ottaminen

- 45 Puolan tasavalta väittää, että välitoimihakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.
- 46 Puolan tasavalta väittää ensinnäkin, että kansalliset säännökset, jotka komissio riitauttaa pääasiaa koskevan kanteen yhteydessä, eivät kuulu unionin toimivallan alaan. Unionilla ei Puolan tasavallan mukaan ole toimivaltaa jäsenvaltioiden oikeuslaitoksen järjestämisen alalla, eikä sillä ole varsinkaan toimivaltaa määrittellä kyseisten valtioiden poliittista järjestelmää, määrittää niiden eri elinten toimivaltuuksia, puuttua niiden sisäiseen organisaatioon tai keskeyttää niiden toimintaa. Erityisesti tuomareiden ja avustavien tuomareiden koskemattomuuden myöntämisestä ja pidättämisestä, näitä tehtäviä hoitaviin henkilöihin kohdistuvien kurinpitomenettelyjen määrittämisestä ja kurinpidollisen vastuun laajuudesta sekä näiden asioiden hoitamiseen toimivaltaisten elinten nimeämisestä säädetään Puolan tasavallan mukaan yksinomaan kansallisessa oikeudessa. Näin ollen unionin tuomioistuin ei selvästikään ole toimivaltainen toteuttamaan komission hakemia välitoimia.

- 47 Lisäksi erityisesti tuomareiden koskemattomuuden pidättämistä koskeviin säännöksiin liittyvien välitoimien osalta välitoimihakemus loukkaa selvästi jäsenvaltioiden yhdenvertaisen kohtelun periaatetta. Vaikka joidenkin jäsenvaltioiden kansallisessa oikeudessa ei anneta tuomareille ollenkaan koskemattomuutta, minkä vuoksi tuomareihin kohdistuu Puolan tasavallan mukaan pysyvää painetta ja epävarmuutta, komissio ei ole koskaan nostanut kannetta tällaisia jäsenvaltioita vastaan.
- 48 Lisäksi mainitulla hakemuksella loukataan tuomareiden erottamattomuuden periaatetta. Sekä kurinpitojaoston toiminnan keskeyttämisellä että edellä tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan c ja d kohdissa tarkoitettujen säännösten soveltamisen keskeyttämisellä puututaan Puolan tasavallan mukaan tuomareiden riippumattomuuteen heidän käyttäessään lainkäyttövaltaa.
- 49 Näitä väitteitä ei voida hyväksyä.
- 50 Ensiksi on todettava, että vaikka oikeuslaitoksen järjestäminen jäsenvaltioissa kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, kuten Puolan tasavalta perustellusti korostaa, jäsenvaltioiden on kuitenkin kyseistä toimivaltaa käyttäessään noudatettava niille unionin oikeuden ja erityisesti SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan nojalla kuuluvia velvoitteita (tuomio 26.3.2020, Miasto Łowicz ja Prokurator Generalny, C-558/18 ja C-563/18, EU:C:2020:234, 36 oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 51 Jokaisen jäsenvaltion on kyseisen määräyksen nojalla siten muun muassa varmistettava, että elimet, jotka kuuluvat unionin oikeudessa tarkoitettuina tuomioistuimina sen oikeussuojakeinojen järjestelmään unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla ja jotka voivat näin ollen lausua tässä ominaisuudessa unionin oikeuden soveltamisesta tai tulkinnasta, täyttävät tehokkaan oikeussuojan vaatimukset (tuomio 2.3.2021, A.B. ym. (Tuomareiden nimittäminen ylimpään tuomioistuimeen – Muutoksenhaku), C-824/18, jäljempänä tuomio A. B., EU:C:2021:153, 112 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 52 Nyt käsiteltävässä tapauksessa on selvää, että sekä Sąd Najwyższy, mukaan lukien siihen kuuluva kurinpitojaosto, että yleiset tuomioistuimet voivat joutua lausumaan unionin oikeuden soveltamiseen tai tulkintaan liittyvistä kysymyksistä ja että ne kuuluvat unionin oikeudessa tarkoitettuina tuomioistuimina SEU 19 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettulla tavalla Puolan oikeussuojakeinojen järjestelmään unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla, joten kyseisten tuomioistuinten on täytettävä tehokkaan oikeussuojan vaatimukset (ks. vastaavasti tuomio 24.6.2019, komissio v. Puola (Ylimmän tuomioistuimen riippumattomuus), C-619/18, EU:C:2019:531, 56 kohta).
- 53 Lisäksi kansallisilla säännöksillä, jotka komissio on riitauttanut pääasiassa nostetun kanteen neljällä ensimmäisellä kanneperusteella (jäljempänä riidanalaiset kansalliset säännökset), säännellään kurinpitojaoston toimivaltaa, Sąd Najwyższyn, yleisten tuomioistuinten ja hallintotuomioistuinten tuomareihin sovellettavaa kurinpitojärjestelmää sekä näiden tuomareiden riippumattomuuden edellytysten valvontaa koskevia menettelysääntöjä.
- 54 Näin ollen näitä säännöksiä voidaan valvoa SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan kannalta jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen yhteydessä ja niihin voidaan siten samassa yhteydessä kohdistaa välitoimia, joilla pyritään muun muassa siihen, että unionin tuomioistuin määrää SEUT 279 artiklan nojalla näiden säännösten soveltamisen keskeyttämisessä.

- 55 Tässä tilanteessa, ja toisin kuin Puolan tasavalta väittää, unionin tuomioistuimella on toimivalta määrätä sellaisista välimoimista, jollaisia komissio on hakenut.
- 56 Puolan tasavallan väitteestä, jonka mukaan komissio ei ole kyseenalaistanut muiden jäsenvaltioiden tuomareiden koskemattomuutta koskevia järjestelmiä, joissa tuomareiden riippumattomuuden suojelun taso on matalampi kuin Puolan tasavallan järjestelmässä, on todettava, että riidanalaisia kansallisia säännöksiä vastaavien sääntöjen tai jopa sellaisten sääntöjen, jotka suojaavat tuomareiden riippumattomuutta kyseisiä säännöksiä vähemmän, oletetulla olemassaololla ja sillä seikalla, ettei komissio ole kyseenalaistanut mainittuja sääntöjä, ei ole vaikutusta käsiteltävänä olevan välimoimihakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiin (ks. analogisesti määräys 17.12.2018, komissio v. Puolan tasavalta, C-619/18 R, EU:C:2018:1021, 58 kohta).
- 57 Lopuksi Puolan tasavallan väitettä, jonka mukaan komission hakemien välimoimien myöntäminen on vastoin tuomareiden erottamattomuuden periaatetta, ei voida hyväksyä. On nimittäin riittävää todeta, että jos näistä toimenpiteistä määrättäisiin, niiden vaikutuksena ei olisi puolalaisten tuomioistuinten tuomareiden ja erityisesti kurinpitojaoston ja ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaoston tuomareiden erottaminen vaan riidanalaisien kansallisten säännösten soveltamisen väliaikainen keskeyttäminen siihen saakka, kunnes unionin tuomioistuin antaa tuomion pääasiassa (jäljempänä lopullinen tuomio).
- 58 Toiseksi Puolan tasavalta väittää, että komission jättämä välimoimihakemus on jätettävä tutkimatta, koska haettujen välimoimien tarkoituksena ei ole lopullisen tuomion täyden vaikutuksen takaaminen.
- 59 Puolan tasavalta katsoo yhtäältä toistaen, että unionilla ei ole toimivaltaa puuttua jäsenvaltioiden perustuslaillisten elinten, mukaan lukien ylimmät kansalliset tuomioistuimet, toimintaan eikä varsinkaan keskeyttää niiden toimintaa, että haetut välimoimet loukkaisivat kyseisen jäsenvaltion suvereniteettia.
- 60 Puolan tasavalta väittää toisaalta, että osalla haetuista välimoimista pyritään siihen, että komission tavoittelema lopullinen tuomio pantaisiin täytäntöön ennen sen antamista.
- 61 Erityisesti Puolan tasavalta väittää aluksi, ettei tällaisen tuomion täytäntöönpanoon kohdistu mitään riskiä. Tältä osin se toteaa, että tilanteessa, jossa lopullisella tuomiolla hyväksyttäisiin pääasiassa nostetun kanteen kanneperusteet, tuomio pakottaisi Puolan tasavallan muuttamaan kansallista oikeuttaan unionin oikeuteen perustuvien vaatimusten mukaiseksi. Komissio ei ole kuitenkaan osoittanut, että haetuilla välimoimilla ja Puolan tasavallan mahdollisuudella täyttää SEUT 260 artiklan 1 kohdan mukaista veloitettaan olisi yhteyttä.
- 62 Puolan tasavalta huomauttaa lisäksi, että tällainen riidanalaisien kansallisten säännösten muuttaminen vaatimusten mukaiseksi edellyttäisi aivan samanlaista lainsäädännöllistä lähestymistapaa riippumatta siitä, sovelletaanko kyseisiä säännöksiä lopullisen tuomion julistamispäivään asti, joten haettujen välimoimien myöntämisellä ei olisi mitään vaikutusta lopullisen tuomion tehokkuuden takaamisen kannalta.
- 63 Puolan tasavalta väittää, että välimoimen, jolla pyritään kurinpitojaoston ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 27 §:n 1 momentin 1a kohdan perusteella antamien ratkaisujen, joilla annetaan lupa aloittaa rikosoikeudellinen menettely tuomaria vastaan tai asettaa viimeksi

mainitut tutkintavankeuteen, vaikutusten keskeyttämiseen, on katsottava olevan ilmeisellä tavalla vastoin välitoimen tavoitetta, koska sillä pyritään tuottamaan mahdollisesta lopullisesta tuomiosta SEUT 260 artiklan 1 kohdan mukaisesti seuraavia velvoitteita pidemmälle meneviä vaikutuksia.

- 64 Tällaista väitettä ei voida myöskään hyväksyä.
- 65 Yhtäältä tämän määräyksen 50–55 kohdassa esitetystä seuraa, että unionin tuomioistuimella on toimivalta sekä käsitellä pääasiassa nostetun kanteen kaltainen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva kanne, jolla riitautetaan oikeuslaitoksen järjestämistä jäsenvaltioissa koskevien kansallisten säännösten, kuten unionin oikeuden alaan kuuluvia kysymyksiä käsitteleviin tuomareihin sovellettavaa kurinpitäjärjestelmää koskevien kansallisten säännösten sekä tuomareiden koskemattomuuden pidättämistä koskevien kansallisten säännösten, yhteensopivuus SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan kanssa että määrätä SEUT 279 artiklan perusteella tällaisen kanteen yhteydessä välitoimia, joilla keskeytetään tällaisten kansallisten säännösten soveltaminen.
- 66 Toisin kuin Puolan tasavalta väittää, komission hakemien välitoimien myöntäminen ei näin ollen voi loukata kyseisen jäsenvaltion suvereniteettia eikä sillä pyritä tällaiseen lopputulokseen.
- 67 Toisaalta Puolan tasavallan väitteet, jotka on esitetty tämän määräyksen 60–63 kohdassa, perustuvat virheelliseen käsitykseen välitoimimenettelyn tarkoituksesta ja erityisesti komission hakemien välitoimien luonteesta ja vaikutuksista sekä tämän tarkoituksen ja SEUT 258 artiklan mukaisen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen toteavan tuomion täytäntöönpanon edellyttämien toimenpiteiden ulottuvuuden sekoittamiseen.
- 68 On nimittäin korostettava, että välitoimimenettelyn tarkoituksena on turvata pääasiassa, johon välitoimi liittyy, annettavan ratkaisun täysi tehokkuus, jotta vältettäisiin aukot unionin tuomioistuimen takaamassa oikeussuojassa. Kun on nimittäin kyse välitoimesta, jolla pyritään keskeyttämään kansallisen säännöksen soveltaminen, tällaisella toimella pyritään erityisesti välttymään siltä, että kyseisen kansallisen säännöksen välittömästä soveltamisesta aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa niille intresseille, joihin kantaja vetoaa. Mainitun toimen välttämättömyyttä on siis arvioitava vakavan ja korjaamattoman vahingon, joka mahdollisesti aiheutuu, jos välitoimihakemus hylätään ja pääasiaa koskeva kanne menestyy myöhemmin, todennäköisen aiheutumisen kannalta (ks. vastaavasti määräys 17.12.2018, komissio v. Puola, C-619/18 R, EU:C:2018:1021, 60, 61 ja 64 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 69 Toisin kuin Puolan tasavalta väittää, sillä seikalla, ettei ole riskiä siitä, etteikö kyseinen jäsenvaltio siinä tapauksessa, että pääasiassa nostettu kanne menestyisi lopulta, varmistaisi lopullisen tuomion täytäntöönpanoa, mikäli oletetaan, että se on näytetty toteen, ei ole yhteyttä välitoimimenettelyyn, joka koskee komission hakeman kaltaista välitoimea, jolla keskeytetään kansallisen säännöksen soveltaminen, tarkoitukseen, ja sillä ei ole näin ollen vaikutusta käsiteltävän välitoimihakemuksen tutkittavaksi ottamiseen.
- 70 Sama koskee Puolan tasavallan esiin tuomaa seikkaa, jonka mukaan siinä tapauksessa, että pääasiassa nostettu kanne lopulta hyväksytään, lopullisen tuomion täytäntöönpano merkitsisi tälle jäsenvaltiolle samoja velvoitteita riippumatta siitä, myönnetäänkö komission hakemat välitoimet vai ei.

- 71 Tällainen seikka ei kuulu tämän määräyksen 68 kohdassa kuvattuun välitoimimenettelyn tarkoitukseen, ja lisäksi tämä seikka seuraa SEUT 260 artiklan 1 kohdasta, jossa määrätään, että jos Euroopan unionin tuomioistuin toteaa, että jäsenvaltio on jättänyt täyttämättä sille perussopimusten mukaan kuuluvan velvollisuuden, jäsenvaltion on toteutettava tuomioistuimen tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet.
- 72 Määräsiipä unionin tuomioistuin komission hakemat välitoimet tai ei, tilanteessa, jossa pääasiassa nostettu kanne menestyisi, Puolan tasavalta olisi SEUT 260 artiklan 1 kohdan mukaisesti lopullisen tuomion noudattamiseksi velvollinen muuttamaan kansallisia oikeussääntöjään ja toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kansalliset tuomioistuimet, jotka kuuluvat sen oikeussuojakeinojen järjestelmään unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla, täyttävät tehokkaan oikeussuojan vaatimukset SEU 19 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettulla tavalla.
- 73 Vaikka SEUT 258 artiklan nojalla annetun tuomion kohteena ei olekaan se, mitä toimenpiteitä tuomion, jossa todetaan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen, täytäntöönpano edellyttää (tuomio 8.4.2014, komissio v. Unkari, C-288/12, EU:C:2014:237, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), kuten Puolan tasavalta pääasiallisesti väittää, tämä seikka ei kuitenkaan tarkoita, toisin kuin kyseinen jäsenvaltio väittää, että määrätyn välitoimen, kuten välitoimen, jolla määrätään ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 27 §:n 1 momentin 1a kohdan soveltamisen ja kurinpitojaoston kyseisen säännöksen perusteella antamien ratkaisujen vaikutusten keskeyttämisestä, myöntäminen tuottaisi kyseisestä tuomiosta SEUT 260 artiklan 1 kohdan mukaisesti seuraavia velvoitteita pidemmälle meneviä vaikutuksia ja olisi näin ollen vastoin välitoimen tarkoitusta.
- 74 On nimittäin riittävää todeta, että jos Puolan tasavallan väite hyväksyttäisiin, välitoimimenettely menettäisi merkityksensä SEUT 258 artiklan mukaisen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen yhteydessä, koska unionin tuomioistuin ei voi tuomiossa, jossa todetaan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen, määrätä asianomaista jäsenvaltiota toteuttamaan määrättyjä toimenpiteitä kyseisen tuomion täytäntöön panemiseksi (unionin tuomioistuimen varapresidentin määräys 21.5.2021, Tšekki v. Puola, C-121/21 R, EU:C:2021:420, 30 kohta).
- 75 Edellä esitetystä seuraa, että välitoimihakemus on otettava tutkittavaksi.

Asiakysymys

- 76 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 160 artiklan 3 kohdassa määrätään, että välitoimihakemuksissa on ilmoitettava ”oikeudenkäynnin kohde ja seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi haetun välitoimen määrääminen on ilmeisesti perusteltua”.
- 77 Välitoimista päättävä tuomari voi siten määrätä välitoimista vain, jos on selvitetty, että niistä määrääminen ilmeisesti on tosiasiallisesti ja oikeudellisesti perusteltua (*fumus boni juris*) ja että ne ovat kiireellisiä siinä mielessä, että kantajan etuja koskevan vakavan ja korjaamattoman vahingon välttämiseksi on tarpeen, että näistä toimista määrätään ja niiden vaikutukset alkavat jo ennen kuin pääasiassa annetaan ratkaisu. Välitoimista päättävän tuomarin on myös tarvittaessa vertailtava kaikkia kysymyksessä olevia intressejä. Nämä edellytykset ovat kumulatiivisia, joten välitoimia koskeva hakemus on hylättävä, jos jokin niistä ei täyty (määräys 8.4.2020, komissio v. Puola, C-791/19 R, EU:C:2020:277, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 78 Näin ollen on tutkittava, täyttyvätkö edellisessä kohdassa mainitut edellytykset haettujen välitoimien osalta. Tältä osin on syytä arvioida yksi kerrallaan, ovatko tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan a, b, d, e ja c kohdassa tarkoitettut välitoimet perusteltuja.

Tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan a, b, d, e ja c kohdassa tarkoitettut välitoimet

– *Fumus boni juris*

- 79 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan *fumus boni juris* -edellytys täyttyy, jos ainakin jokin välitoimien hakijan pääasian kanteen tueksi esittämistä perusteista vaikuttaa siltä, että sille ilmeisesti on vakavasti otettava perustelu. Asia on näin erityisesti silloin, kun jokin näistä perusteista osoittaa, että on olemassa monitahoisia oikeudellisia kysymyksiä, joiden ratkaisu ei ole ilmeinen ja edellyttää siis perusteellista tarkastelua, jota välitoimista päättävä tuomari ei voi suorittaa vaan joka on tehtävä pääasian oikeudenkäynnissä, tai jos asianosaisten välinen näkemystenvaihto osoittaa, että on olemassa merkittävä oikeudellinen erimielisyys, jonka ratkaisu ei ole ilmeinen (määräys 8.4.2020, komissio v. Puola, C-791/19 R, EU:C:2020:277, 52 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 80 Käsiteltävässä asiassa komissio väittää, että pääasiassa nostetun kanteen neljännelle väitteelle, joka koskee tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan a ja b kohdassa esitettyjen välitoimien kohteena olevia kansallisia säännöksiä, ilmeisesti on vakavasti otettava perustelu, koska kyseinen väite perustuu konkreettisesti siihen, että antaessaan kurinpitojaostolle, jonka riippumattomuutta ja puolueettomuutta ei ole taattu, toimivallan ratkaista asiat, jotka koskevat lupaa aloittaa rikosoikeudellinen menettely tuomaria tai avustavaa tuomaria vastaan tai asettaa viimeksi mainitut tutkintavankeuteen, Sąd Najwyższyn tuomareita koskevat työoikeuden ja sosiaalivakuutusten alaan kuuluvat asiat sekä kyseisten tuomareiden eläkkeelle siirtämistä koskevat asiat Puolan tasavalta ei ole noudattanut SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisia velvoitteitaan.
- 81 Komissio nojautuu tältä osin yhtäältä siihen seikkaan, että kurinpitojaoston toimivaltaan ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 27 §:n 1 momentin 1a, 2 ja 3 kohdan nojalla kuuluvilla asioilla on suora vaikutus tuomareiden asemaan ja tuomarin tehtävien hoitamisen edellytyksiin, sekä toisaalta 8.4.2020 annetun määräyksen komissio v. Puola (C-791/19 R, EU:C:2020:277) 52–81 kohdassa esitettyyn arviointiin ja unionin tuomioistuimen tuomiossa A. K. esittämiin tulkintaa koskeviin seikkoihin, joista ilmenee, että väite, joka perustuu kurinpitojaoston riippumattomuuden ja puolueettomuuden puuttumiseen, on sellainen, että sille ilmeisesti on vakavasti otettava perustelu.
- 82 Sen tutkimiseksi, täyttyykö *fumus boni juris* -edellytys edellä tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan a ja b kohdassa esitettyjen välitoimien myöntämisen osalta, on korostettava, että kuten tämän määräyksen 51 kohdassa on muistutettu, jokaisen jäsenvaltion on SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan nojalla muun muassa varmistettava, että elimet, jotka kuuluvat unionin oikeudessa tarkoitettuina tuomioistuimina sen oikeussuojakeinojen järjestelmään unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla ja jotka voivat näin ollen lausua tässä ominaisuudessa unionin oikeuden soveltamisesta tai tulkinnasta, täyttävät tehokkaan oikeussuojan vaatimukset (tuomio A.B., 112 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 83 Tämän suojan takaamiseksi on ensisijaisen tärkeää suojata tällaisten elinten riippumattomuus, kuten vahvistetaan perusoikeuskirjan 47 artiklan toisessa kohdassa, jossa mainitaan mahdollisuus saada asiansa käsitellyksi ”riippumattomassa” tuomioistuimessa yhtenä niistä vaatimuksista, jotka liittyvät tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevaan perusoikeuteen (ks. vastaavasti tuomio 18.5.2021, *Asociația ”Forumul Judecătorilor din România” ym.*, C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 ja C-397/19, EU:C:2021:393, 194 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 84 Tämä tuomioistuinten riippumattomuuden vaatimus, joka kuuluu erottamattomasti tuomioistuimen tehtävään, on osa tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden ja oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan perusoikeuden keskeistä sisältöä, ja viimeksi mainitulla perusoikeudella on ensisijainen merkitys sen takaajana, että suojataan kaikkia niitä oikeuksia, joita yksityisillä on unionin oikeuden nojalla, ja että turvataan ne jäsenvaltioille yhteiset arvot, jotka on vahvistettu SEU 2 artiklassa, ja erityisesti oikeusvaltion arvo. Oikeusvaltion toiminnalle tunnusomaisen vallanjako-opin mukaisesti tuomioistuinten riippumattomuus lainsäädäntö- ja toimeenpanovallasta on lisäksi taattava (tuomio 18.5.2021, *Asociația ”Forumul Judecătorilor din România” ym.*, C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 ja C-397/19, EU:C:2021:393, 195 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 85 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeudessa vaaditut riippumattomuuden ja puolueettomuuden takeet edellyttävät sellaisten sääntöjen olemassaoloa, jotka koskevat muun muassa elimen kokoonpanoa ja sen jäsenten nimitystä ja toimikauden kestoja sekä perusteita, jotka koskevat elimen jäsenten pidättymistä päätöksenteosta, jääviyttä ja erottamista, ja joiden perusteella yksityisten kaikki perustellut epäilyt siltä osin, onko kyseinen elin täysin ulkopuolisen vaikutusvallan ulottumattomissa, ja siltä osin, onko se täysin neutraali vastakkain oleviin intresseihin nähden, voidaan sivuuttaa (tuomio 20.4.2021, *Repubblica*, C-896/19, EU:C:2021:311, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 86 Tältä osin on tärkeää, että tuomarit on suojattu sellaisilta ulkoisilta toimenpiteiltä tai painostuksilta, jotka voivat vaarantaa heidän riippumattomuutensa. Tuomareiden asemaan ja tuomarin tehtävien hoitamiseen sovellettavien sääntöjen on oltava erityisesti sellaisia, että niillä voidaan sulkea pois paitsi kaikki suora vaikuttaminen ohjeiden muodossa myös kaikenlainen epäsuorempi vaikuttaminen, joka voi ohjata asianomaisten tuomareiden ratkaisuja, ja että näin vältetään se, ettei kyseisiä tuomareita koeta riippumattomiksi tai puolueettomiksi, mikä on omiaan heikentämään sitä luottamusta, jota oikeuslaitoksen täytyy herättää yksityisissä demokraattisessa yhteiskunnassa ja oikeusvaltiossa (tuomio 18.5.2021, *Asociația ”Forumul Judecătorilor din România” ym.*, C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 ja C-397/19, EU:C:2021:393, 197 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 87 Tässä yhteydessä unionin tuomioistuin on katsonut, että tuomareiden riippumattomuuden toteutuminen edellyttää, että sääntöihin, jotka koskevat lainkäyttötehtäviä hoitavia henkilöitä koskevaa kurinpitojärjestelmää, sisältyvät tarvittavat takeet, jotta vältetään täysin vaara siitä, että tällaista kurinpitojärjestelmää käytetään tuomioistuinratkaisujen sisällön poliittisen valvonnan järjestelmänä. Tältä osin sellaisten sääntöjen laatiminen, joissa määritellään muun muassa kurinpitosääntöjen rikkomista merkitsevät toiminnot sekä konkreettisesti sovellettavat seuraamukset ja joissa säädetään riippumattoman elimen asiaan puuttumisesta sellaisen menettelyn mukaisesti, jossa taataan täysimääräisesti perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklassa vahvistetut oikeudet ja etenkin puolustautumisoikeudet, sekä joissa vahvistetaan mahdollisuus riitauttaa tuomioistuimessa kurinpitoelinten päätökset, merkitsee siten lainkäyttövallan

- riippumattomuuden säilymisen kannalta olennaisten takeiden kokonaisuutta (tuomio 18.5.2021, Asociația "Forumul Judecătorilor din România" ym., C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 ja C-397/19, EU:C:2021:393, 198 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 88 Vastaavasti silloin, kun jäsenvaltio säätää erityisiä sääntöjä, jotka koskevat tuomareita vastaan käytäviä rikosoikeudellisia menettelyjä, erityisesti tuomareiden koskemattomuuden pidättämistä rikosoikeudellisen menettelyn aloittamiseksi, tuomareiden riippumattomuuden vaatimus edellyttää, – jotta voidaan sulkea pois kaikki tämän määräyksen 85 ja 86 kohdassa tarkoitettut yksityisten perustellut epäilyt – että nämä erityissäännöt ovat perusteltuja hyvään lainkäyttöön liittyvien objektiivisten ja todennettavissa olevien pakottavien syiden vuoksi ja että tuomareiden kurinpidollista vastuuta koskevien sääntöjen tavoin näissä erityissäännöissä säädetään tarvittavista takeista sen varmistamiseksi, ettei tuomareiden koskemattomuuden pidättämiseen liittyvää menettelyä itsessään tai rikosoikeudellista menettelyä voida käyttää mainittujen tuomareiden toimintaan kohdistuvan poliittisen valvonnan järjestelmänä, ja että niissä taataan täysimääräisesti perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklassa vahvistetut oikeudet (ks. vastaavasti tuomio 18.5.2021, Asociația "Forumul Judecătorilor din România" ym., C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 ja C-397/19, EU:C:2021:393, 213 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Näin on oltava sitäkin suuremmalla syyllä silloin, kun päätöksillä, joilla annetaan lupa tuomareiden koskemattomuuden pidättämiseen heitä vastaan käytävän rikosoikeudellisen menettelyn aloittamiseksi, on itsessään vaikutuksia kyseisten tuomareiden asemaan tai lainkäyttötehtävien hoitamisen edellytyksiin.
- 89 Edellä esitetystä seuraa, että jäsenvaltioiden on sen takaamiseksi, että niiden oikeussuojakeinojen järjestelmään unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla kuuluvat kansallisten tuomioistuimet täyttävät tehokkaaseen oikeussuojaan erottamattomasti kuuluvat vaatimukset, joista yksi on riippumattomuus, ja noudattavat näin ollen SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisia velvoitteitaan, varmistettava, että kyseisten tuomioistuinten tuomareiden asemaan ja tuomarin tehtävien hoitamisen edellytyksiin sovellettava järjestelmä, erityisesti järjestelmä, joka koskee kyseisten tuomareiden koskemattomuuden pidättämistä, on tuomareiden riippumattomuuden periaatteen mukainen, erityisesti varmistamalla, että kyseisen järjestelmän yhteydessä annetut ratkaisut antaa tai niitä valvoo sellainen oikeudellinen elin, joka itse täyttää tehokkaan oikeussuojan edellyttämät takeet (ks. vastaavasti määräys 8.4.2020, komissio v. Puola C-791/19 R, EU:C:2020:277, 35 kohta).
- 90 Käsiteltävässä asiassa on todettava yhtäältä, että Sąd Najwyższyn tuomareita koskevat työoikeuden ja sosiaalivakuutusten alaan kuuluvat asiat sekä kyseisten tuomareiden eläkkeelle siirtämistä koskevat asiat, jotka kuuluvat ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 27 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdan nojalla kurinpitojaoston toimivaltaan, voivat paitsi sisältää unionin oikeuden soveltamista myös koskea kyseisten tuomareiden asemaa ja tuomareiden tehtävien hoitamisen edellytyksiä, kuten komissio huomauttaa.
- 91 Toisaalta, kuten komissio on tuonut esiin Puolan tasavallan tätä kiistämättä, päätöksistä, joilla pidätetään Sąd Najwyższyn ja yleisten tuomioistuinten tuomareiden koskemattomuus heitä vastaan käytävän rikosoikeudellisen menettelyn aloittamiseksi, seuraa heidän pidättäminen tehtävistään mahdollisesti määrittämättömäksi ajaksi sekä heidän palkkansa alentaminen 25–50 prosentilla samaksi ajaksi. Näin ollen asiat, jotka koskevat lupaa aloittaa rikosoikeudellinen menettely tuomaria tai avustavaa tuomaria vastaan tai asettaa viimeksi mainitut tutkintavankeuteen ja jotka kuuluvat ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 27 §:n 1 momentin 1a kohdan nojalla kurinpitojaoston toimivaltaan, koskevat Sąd Najwyższyn ja yleisten tuomioistuinten tuomareiden asemaa ja tuomarin tehtävien hoitamisen edellytyksiä.

- 92 Tämän määräyksen 89 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan Puolan tasavallan on näin ollen SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisia veloitteitaan noudattaakseen varmistettava, että toimivalta ratkaista ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 27 §:n 1 momentin 1a, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja asioita annetaan elimelle, joka täyttää tehokkaaseen oikeussuojaan erottamattomasti kuuluvat vaatimukset, joista yksi on riippumattomuus.
- 93 Näin ollen pääasiassa nostetun kanteen neljännessä kanneperusteessa tuodaan esiin kysymys siitä, täyttääkö kurinpitojaosto nämä vaatimukset.
- 94 Tältä osin on muistutettava, että tuomiossa A. K. unionin tuomioistuin määrittä riippumattomuuden ja puolueettomuuden vaatimuksien ulottuvuuden erityisesti kurinpitojaoston kaltaisen elimen asiayhteydessä.
- 95 Yhtäältä olosuhteista, joissa kurinpitojaoston tuomareiden nimitykset on tehty, unionin tuomioistuin totesi ensin, että Puolan tasavallan presidentti nimittää kyseiset tuomarit KRS:n ehdotuksesta, ja katsoi tuomion A. K. 137 ja 138 kohdassa muun muassa 24.6.2019 annetun tuomion komissio v. Puola (Ylimmän tuomioistuimen riippumattomuus) (C-619/18, EU:C:2019:531) 115 ja 116 kohtaan tukeutuen, että vaikka KRS:n myötävaikutus kyseisen nimityksen menettelyn yhteydessä voi olla omiaan edistämään kyseisen menettelyn objektiivisuutta, koska se rajaa sitä liikkumavaraa, joka tasavallan presidentillä on, kun hän käyttää hänelle tällä tavoin myönnettyä toimivaltaa, näin on kuitenkin vain muun muassa sillä edellytyksellä, että KRS on itse riittävän riippumaton lainsäädäntö- ja toimeenpanovallasta ja Puolan tasavallan presidentistä. Unionin tuomioistuin yksilöi kuitenkin tältä osin tuomion A. K. 142–145 kohdassa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toimittamien tietojen pohjalta seikkoja, joiden yhdistelmä saattaa johtaa epäilemään KRS:n kaltaisen elimen riippumattomuutta (ks. myös määräys 8.4.2020, komissio v. Puola, C-791/19 R, EU:C:2020:277, 68 ja 69 kohta).
- 96 Toisaalta riippumatta kurinpitojaoston tuomareiden nimityksen olosuhteista ja KRS:n siihen liittyvästä roolista unionin tuomioistuin yksilöi tuomion A. K. 147–151 kohdassa muita suuremmin kurinpitojaoston luonteeseen liittyviä seikkoja ja totesi kyseisen tuomion 152 kohdassa, että vaikka kyseiset seikat eivät tosin voi yksinään ja silloin, kun niitä tarkastellaan erikseen, johtaa siihen, että kyseisen elimen riippumattomuus saatetaan kyseenalaiseksi, asia saattaisi olla sitä vastoin toisin silloin, kun niitä tarkastellaan yhdessä, ja näin on varsinkin, jos edellä mainittu KRS:n osalta suoritettu tutkinta paljastaa, ettei KRS ole lainsäädäntö- ja toimeenpanovallasta riippumaton (ks. myös määräys 8.4.2020, komissio v. Puola, C-791/19 R, EU:C:2020:277, 71 kohta).
- 97 Kun otetaan huomioon unionin tuomioistuimen tuomiossa A. K. esittämät tulkintaa koskevat seikat sekä työasioiden jaoston 5.12.2019 kyseisen tuomion johdosta antama tuomio, ei ensi näkemältä voida sulkea pois sitä, että kurinpitojaosto ei täytä SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisia tuomareiden riippumattomuuden vaatimuksia (ks. vastaavasti määräys 8.4.2020, komissio v. Puola, C-791/19 R, EU:C:2020:277, 77 kohta).
- 98 Näin ollen lausumatta tässä vaiheessa siitä, pitävätkö asianosaisten pääasiassa nostetun kanteen neljännen kanneperusteiden yhteydessä esittämät väitteet paikkansa, mikä kuuluu yksinomaan pääasiaa käsittelevän tuomioistuimen toimivaltaan, on todettava, että kun otetaan huomioon komission esittämät seikat, tämän määräyksen 82–89 esitetty oikeuskäytäntö sekä tuomiossa

- A. K. esitetyt tulkintaa koskevat seikat, kyseisen toimielimen kyseisen kanneperusteen yhteydessä esittämät väitteet ovat sellaisia, että niille ilmeisesti on vakavasti otettava perustelu tämän määräyksen 79 kohdassa tarkoitetulla tavalla.
- 99 Tätä päätelmää ei voida osoittaa vääräksi Puolan tasavallan esittämällä argumenteilla.
- 100 Puolan tasavalta väittää ensinnäkin, että kun otetaan huomioon unionin tuomioistuimen viimeisin SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaiseen tehokasta oikeussuojaa koskevaan oikeuteen liittyviä vaatimuksia koskeva oikeuskäytäntö, joka perustuu erityisesti 9.7.2020 annettuun tuomioon Land Hessen (C-272/19, EU:C:2020:535), 20.4.2021 annettuun tuomioon Repubblica (C-896/19, EU:C:2021:311), 10.9.2020 annettuun unionin tuomioistuimen varapresidentin määräykseen neuvosto v. Sharpston (C-424/20 P(R), ei julkaistu, EU:C:2020:705) ja 6.10.2020 annettuun unionin yleisen tuomioistuimen määräykseen Sharpston v. neuvosto ja jäsenvaltioiden hallitusten edustajien konferenssi (T-180/20, ei julkaistu, EU:T:2020:473), pääasiassa nostetun kanteen neljäs kanneperuste pitäisi hylätä. Puolan tasavallan mukaan tästä oikeuskäytännöstä nimittäin ilmenee, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen kyseiseen säännökseen perustuva jäsenvaltion velvollisuus taata lainkäytön riippumattomuus ei ole esteenä menettelyille, joissa poliitikot nimittävät tuomarit ja joissa tuomareiden edustajat eivät ole osallisina sekä jotka eivät ole tuomioistuinvalvonnan alaisia.
- 101 Kuitenkin toisin kuin Puolan tasavalta väittää, 9.7.2020 annetussa tuomiossa Land Hessen (C-272/19, EU:C:2020:535) ja 20.4.2021 annetussa tuomiossa Repubblica (C-896/19, EU:C:2021:311) yhtäältä ainoastaan sovellettiin unionin tuomioistuimen aiempaa oikeuskäytäntöä ja erityisesti tuomiossa A. K. esitettyjä oikeusperiaatteita. Toisaalta 10.9.2020 annetussa määräyksessä neuvosto v. Sharpston (C-424/20 P(R), ei julkaistu, EU:C:2020:705) ainoastaan todettiin, että jäsenvaltioiden hallitusten edustajien tekemästä päätöksestä nostetun kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuivat, koska tällainen päätös, joka ei ollut unionin toimielimen, elimen tai laitoksen tekemä päätös, ei kuulunut unionin tuomioistuimen SEUT 263 artiklan perusteella harjoittaman laillisuusvalvonnan alaan, mikä vahvistettiin 16.6.2021 annetulla määräyksellä Sharpston v. neuvosto ja jäsenvaltioiden hallitusten edustajien konferenssi (C-684/20 P, ei julkaistu, EU:C:2021:486), joka annettiin yleisen tuomioistuimen 6.10.2020 antamasta määräyksestä Sharpston v. neuvosto ja jäsenvaltioiden hallitusten edustajien konferenssi (T-180/20, ei julkaistu, EU:T:2020:473) tehdystä valituksesta.
- 102 Näin ollen tämän määräyksen 100 kohdassa mainittua oikeuskäytännöllä ei kyseenalaisteta fumus boni iuris olemassaoloa pääasiassa nostetun kanteen neljännen väitteen osalta.
- 103 Toiseksi Puolan tasavalta vetoaa tuomion A. K. merkityksettömyyteen sen kysymyksen osalta, vaikuttaako pääasiassa nostetun kanteen neljäs väite siltä, että sille ilmeisesti on vakavasti otettava perustelu, koska kyseinen tuomio oli annettu tosiseikkojen osalta erityisessä asiayhteydessä.
- 104 Vaikka unionin tuomioistuin ei tuomiossa A. K. kylläkään todennut, ettei kyseessä ollut Puolan lainsäädäntö ole SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukainen, ja vaan se jätti ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtäväksi suorittaa arvioinnit tältä osin, on tältä osin muistutettava, että SEUT 267 artiklassa käyttöön otettu ennakkoratkaisumenettely on unionin tuomioistuimen ja jäsenvaltioiden tuomioistuinten välinen välittömän yhteistyön menettely. Kyseisessä menettelyssä, joka perustuu kansallisten tuomioistuinten ja unionin tuomioistuimen tehtävien selkeään jakoon, oikeusriidan tosiseikaston arvioiminen kuuluu yksinomaan kansallisen tuomioistuimen toimivaltaan, ja sen tehtävänä on asian erityispiirteiden perusteella harkita, onko ennakkoratkaisu tarpeen asian ratkaisemiseksi ja onko sen unionin

- tuomioistuimelle esittämällä kysymyksillä merkitystä asian kannalta, kun taas unionin tuomioistuimella on ainoastaan toimivalta lausua unionin oikeuden tulkinnasta tai pätevyydestä sellaisten tosiseikkojen perusteella, jotka kansallinen tuomioistuin on sille esittänyt (tuomio 25.10.2018, Polbud – Wykonawstwo, C-106/16, EU:C:2017:804, 27 kohta; tuomio 30.5.2018, Dell’Acqua, C-370/16, EU:C:2018:344, 31 kohta ja tuomio 20.4.2021, Repubblica, C-896/19, EU:C:2021:311, 28 kohta).
- 105 Tästä on todettava, että unionin tuomioistuimen tehtävän osalta on tehtävä ero sen mukaan, onko sen käsiteltäväksi saatettu ennakkoratkaisupyyntö vai jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättämisen toteamista koskeva kanne. Kun nimittäin unionin tuomioistuimen on jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen yhteydessä tarkastettava, onko komission tai jonkin muun kuin kyseessä olevan jäsenvaltion riitauttama kansallinen toimenpide tai käytäntö yleisesti ja ilman, että on tarpeen, että kansallisissa tuomioistuimissa on pantu vireille sitä koskeva riita-asia, unionin oikeuden vastainen, unionin tuomioistuimen tehtävänä ennakkoratkaisumenettelyssä on sitä vastoin auttaa ennakkoratkaisua pyytäneitä tuomioistuinta ratkaisemaan siinä vireillä oleva konkreettinen oikeusriita (tuomio 26.3.2020, Miasto Łowicz ja Prokurator Generalny, C-558/18 ja C-563/18, EU:C:2020:234, 47 kohta ja tuomio 20.4.2021, Repubblica, C-896/19, EU:C:2021:311, 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 106 On myös syytä muistuttaa, että unionin tuomioistuimen tehtävänä ennakkoratkaisumenettelyssä ei ole lausua kansallisen oikeuden säännösten yhteensopivuudesta unionin oikeuden säännösten kanssa, mutta se on sen sijaan toimivaltainen esittämään kansalliselle tuomioistuimelle kaikki sellaiset unionin oikeuden tulkintaan liittyvät seikat, jotka saattavat auttaa kansallista tuomioistuinta sen arvioidessa tätä yhteensopivuutta sen käsiteltäväksi saatetussa asiassa (tuomio 26.1.2010, Transportes Urbanos y Servicios Generales, C-118/08, EU:C:2010:39, 23 kohta ja tuomio 20.4.2021, Repubblica, C-896/19, EU:C:2021:311, 30 kohta).
- 107 Tämän oikeuskäytännön mukaisesti unionin tuomioistuin täsmensi tuomion A. K. 132 kohdassa, että se oli rajannut tarkastelunsa unionin oikeuden säännöksiin antamalla kyseisestä oikeudesta tulkinnan, josta oli hyötyä ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle, jonka tehtävänä oli arvioida unionin tuomioistuimen esittämien tulkintaan liittyvien seikkojen valossa kyseisen Puolan lainsäädännön yhteensopivuutta unionin oikeuden kanssa ratkaistessaan sen käsiteltäväksi saatetut asiat (ks. myös määräys 8.4.2020, komissio v. Puola, C-791/19 R, EU:C:2020:277, 75 kohta).
- 108 Siltä osin kuin nimenomaan nämä seikat liittyvät olennaisesti kurinpitojaoston toimivaltaan, sen kokoonpanoon, sen jäsenten nimittämisedellytyksiin ja -menettelyyn sekä sen itsenäisyyden asteeseen Sąd Najwyższyssa, niiden merkityksellisyyttä ei voida rajata Sąd Najwyższyn 5.12.2019 antamaan tuomioon liittyviin tosiseikkoihin (määräys 8.4.2020, komissio v. Puola, C-791/19 R, EU:C:2020:277, 76 kohta).
- 109 Näin ollen Puolan tasavallan väite, jolla kiistetään tuomion A. K. merkityksellisyys sen arvioimiseksi, onko pääasiassa nostetun kanteen neljännelle kanneperusteelle ilmeisesti vakavasti otettava perustelu, ei voi menestyä.
- 110 Kolmanneksi Puolan tasavalta vetoaa siihen, että muissa jäsenvaltioissa on sääntöjä, jotka ovat samankaltaisia kuin Puolan tasavallan säännöt kansallisten ylimpien tuomioistuinten tuomareiden nimittämismenettelystä. Puolan tasavalta mainitsee tässä yhteydessä yhtäältä Tšekin, Saksan, Irlannin, Liettuan, Maltaan ja Itävallan järjestelmät, joissa tuomareiden valinta annetaan yksinomaan tai pääasiallisesti täytäntöönpanovaltaa tai lainsäädäntövaltaa käyttävien henkilöiden

tehtäväksi, ja toisaalta Belgian, Tanskan ja Ranskan järjestelmät, joissa lainkäyttövallan edustajat osallistuvat ylinter tuomioistuinten tuomareiden nimittämismenettelyyn mutta eivät käytä ratkaisevaa päätösvaltaa tuomareiden valinnassa. Lisäksi Puolan tasavalta mainitsee erityisesti KRS:n nimittämismenettelyn osalta myös Espanjan järjestelmän ja viittaa Consejo General del Poder Judicialin (kansallinen tuomarineuvosto, Espanja) jäsenten nimittämisen edellytyksiin. Puolan tasavallan mukaan se, ettei komissio ole kyseenalaistanut näitä kansallisia järjestelmiä, osoittaa, että kyseisen toimielimen väite, joka koskee kurinpitajaoston riippumattomuuden puuttumista, on perusteeton.

- 111 Tältä osin on kuitenkin riittävää huomauttaa nyt vireillä olevassa menettelyssä, ettei Puolan tasavalta voi vedota siihen, että pääasiassa nostetun kanteen neljännessä kanneperusteessa tarkoitettuja kansallisia säännöksiä muistuttavia sääntöjä on oletettavasti olemassa, osoittaakseen, ettei *fumus boni juris* -edellytys täyty kyseisen kanneperusteen osalta (määräys 17.12.2018, komissio v. Puola, C-619/18 R, EU:C:2018:1021, 58 kohta).
- 112 Puolan tasavalta vetoaa neljänneksi ja viimeiseksi *Sąd Najwyższy* tuomareiden nimittämisjärjestelmän ja KRS:n, joka osallistuu kyseisten tuomareiden valintaan, jäsenten nimittämismenettelyn ominaispiirteisiin osoittaakseen, että kyseinen järjestelmä täyttää edellä mainittujen elinten riippumattomuuden vaatimuksen.
- 113 Kun otetaan huomioon muun muassa unionin tuomioistuimen tuomiossa A. K. esittämät tulkintaa koskevat seikat, näiden perustelujen perusteella ei voida todeta, että pääasiassa nostetun kanteen neljännelle kanneperusteelle ei ilmeisesti ole vakavasti otettavaa perustelua.
- 114 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että *fumus boni juris* -edellytys täyttyy tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan a ja b alakohdassa mainittujen välitoimien myöntämisen osalta.

– *Kiireellisyys*

- 115 Kuten tämän määräyksen 68 kohdassa on huomautettu, unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan välitoimimenettelyn tarkoituksena on turvata annettavan lopullisen ratkaisun täysi tehokkuus, jotta vältettäisiin aukot unionin tuomioistuimen takaamassa oikeussuojassa. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi kiireellisyyttä on arvioitava siihen nähden, onko asiassa tarpeen antaa väliaikainen ratkaisu, jotta vältetään siltä, että väliaikaista oikeussuojaa pyytäneelle asianosaiselle aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Tämän asianosaisen on näytettävä toteen, ettei se voi odottaa pääasian ratkaisua joutumatta kärsimään tällaista vahinkoa. Tällaisen vakavan ja korjaamattoman vahingon olemassaolon osoittamiseksi ei ole tarpeen, että vahingon aiheutuminen osoitetaan ehdottomalla varmuudella. Riittää, että se on ennustettavissa riittävällä todennäköisyydellä (määräys 8.4.2020, komissio v. Puola, C-791/19 R, EU:C:2020:277, 82 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 116 Välitoimista päättävän tuomarin on lisäksi pelkästään kiireellisyyden arvioimiseksi ja ilman, että tämä merkitsee mitään välitoimista päättävän tuomarin kannanottoa välitoimien hakijan pääasiassa esittämien väitteiden paikkansapitävyyteen, lähdettävä siitä, että kyseiset väitteet voidaan hyväksyä. Vakava ja korjaamaton vahinko, jonka todennäköinen aiheutuminen on osoitettava, on se, joka mahdollisesti aiheutuu, jos haettuja välitoimia ei myönnetä mutta pääasiaa koskeva kanne menestyy myöhemmin (määräys 8.4.2020, komissio v. Puola, C-791/19 R, EU:C:2020:277, 83 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 117 Unionin tuomioistuimen on siis nyt käsiteltävässä asiassa lähdeittävä kiireellisyyden arvioimiseksi siitä, että pääasiassa nostetun kanteen neljännessä kanneperusteessa mainituilla kansallisilla säännöksillä voidaan antaa toimivalta ratkaista Sąd Najwyższy tuomareita koskevat työoikeuden ja sosiaalivakuutusten alaan kuuluvat asiat, kyseisten tuomareiden eläkkeelle siirtämistä koskevat asiat ja asiat, jotka koskevat lupaa aloittaa rikosoikeudellinen menettely tuomaria tai avustavaa tuomaria vastaan tai asettaa viimeksi mainitut tutkintavankeuteen, elimelle, jonka riippumattomuutta ei voida taata, ja ne voivat näin ollen olla vastoin Puolan tasavallalle SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaan kuuluvaa velvoitetta varmistaa, että kansalliset tuomioistuimet, jotka kuuluvat sen oikeussuojakeinojen järjestelmään unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla, täyttävät tehokkaasti oikeussuojan vaatimukset.
- 118 Tämän arvioimiseksi on lisäksi otettava huomioon se seikka, että kurinpitojaosto on jo aloittanut toimintansa ylittä tuomioistuinta koskevan muutoslain 27 §:n 1 momentin 1a, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa asioissa.
- 119 Lisäksi erityisesti niiden asioiden osalta, jotka koskevat lupaa aloittaa rikosoikeudellinen menettely tuomaria tai avustavaa tuomaria vastaan tai asettaa viimeksi mainitut tutkintavankeuteen, on otettava huomioon se, että kuten komissio on ensinnäkin tuonut esiin Puolan tasavallan tätä kiistämättä, 14.2.2020, jolloin muutoslaki tuli voimaan, ja 15.3.2021 välisenä ajanjaksona kurinpitojaoston käsiteltäväksi saatettiin yli 40 vaatimusta, joista yksi koski työasioiden jaoston presidenttiä, ja että 5.11.2020 alkaen on käsitelty jo yli 20 vaatimusta. Toiseksi Sąd Najwyższy tuomareita koskevien vaatimusten määrä on kasvanut pääasiassa nostetun kanteen nostamista edeltävinä viikkoina, ja Prokuratura Krajowa (syyttäjävirsto, Puola) on erityisesti 16.3.2021 hakenut lupaa aloittaa rikosoikeudellinen menettely kyseisen tuomioistuimen rikosasioiden jaoston kolmea tuomaria vastaan. Kolmanneksi kurinpitojaosto teki yli 12 päätöstä, joilla annettiin lupa rikosoikeudellisen menettelyn aloittamiseen tuomareita vastaan sekä pidätettiin heidät tehtävistään ja alennettiin heidän palkkojaan 25–50 prosentilla pidättämisen ajaksi.
- 120 Tässä yhteydessä on tutkittava, voivatko, kuten komissio väittää, pääasiassa nostetun kanteen neljännessä kanneperusteessa tarkoitettujen kansallisten säännösten soveltaminen ja kurinpitojaoston ylittä tuomioistuinta koskevan muutoslain 27 §:n 1 momentin 1a kohdan nojalla tekemien päätösten vaikutusten pysyttäminen aiheuttaa vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa unionin oikeusjärjestyksen kannalta.
- 121 Kuten tämän määräyksen 88 ja 89 kohdassa esitetystä oikeuskäytännöstä ilmenee tältä osin, se, että pääasiassa nostetun kanteen neljännessä kanneperusteessa tarkoitettujen kansallisten säännösten soveltamisen vuoksi Sąd Najwyższy tuomareita koskevat työoikeuden ja sosiaalivakuutusten alaan kuuluvat asiat, kyseisten tuomareiden eläkkeelle siirtämistä koskevat asiat ja asiat, jotka koskevat lupaa aloittaa rikosoikeudellinen menettely tuomaria tai avustavaa tuomaria vastaan tai asettaa viimeksi mainitut tutkintavankeuteen, käsittelee lopullisen tuomion antamiseen asti elin, jonka riippumattomuutta ei voida taata, eli kurinpitojaosto, voi vaarantaa kyseisenä ajanjaksona Sąd Najwyższy ja yleisten tuomioistuinten riippumattomuuden.
- 122 Kuten komissio on todennut ja kuten lisäksi unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, jo Sąd Najwyższy tuomareiden ja yleisten tuomioistuinten tuomareiden näköpiirissä oleva riski siitä, että vaatimukset, jotka koskevat heidän koskemattomuutensa pidättämistä rikosoikeudellisen menettelyn aloittamiseksi heitä vastaan, käsittelee elin, jonka riippumattomuutta ei voida taata, voi nimittäin sellaisenaan heikentää heidän omaa riippumattomuuttaan, kun otetaan huomioon koskemattomuuden pidättämisestä kyseisille

- tuomareille mahdollisesti aiheutuvat vaikutukset eli heidän pidättämisensä tehtävistään määrittämättömäksi ajaksi ja heidän palkkansa alentaminen 25–50 prosentilla myös määrittämättömäksi ajaksi (ks. analogisesti määräys 8.4.2020, komissio v. Puola, C-791/19 R, EU:C:2020:277, 90 kohta).
- 123 Samoin ainoastaan se, että asiat, joilla on vaikutus Sąd Najwyższyn tuomareiden asemaan ja työehtoihin, kuten työoikeuden ja sosiaalivakuutusten alaan kuuluvat asiat ja eläkkeelle siirtämistä koskevat asiat, annetaan elimelle, jonka riippumattomuutta ei voida taata, voi herättää yksityisissä epäilyjä siitä, ovatko kyseiset tuomarit riippumattomia.
- 124 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee kuitenkin, että se, että jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen kohteena olevan kansallisen säännöksen soveltamisen vuoksi Sąd Najwyższyn riippumattomuutta ei voida taata ennen kuin annetaan tuomio, jolla kyseinen kanne ratkaistaan, voi aiheuttaa vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa unionin oikeusjärjestykselle ja näin ollen unionin oikeuteen perustuville yksityisten oikeuksille sekä SEU 2 artiklassa vahvistetuille arvoille, jotka ovat unionin perustana, muun muassa oikeusvaltiota koskevalle arvolle (ks. vastaavasti määräys 8.4.2020, komissio v. Puola, C-791/19 R, EU:C:2020:277, 92 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 125 Edellä esitetystä seuraa, kuten komissio toteaa, että pääasiassa nostetun kanteen neljännessä kanneperusteessa tarkoitettujen kansallisten säännösten soveltaminen voi siltä osin, kuin niissä annetaan kurinpitojaostolle, jonka riippumattomuutta ei voida taata, toimivalta ratkaista Sąd Najwyższyn tuomareita koskevat työoikeuden ja sosiaalivakuutusten alaan kuuluvat asiat, kyseisten tuomareiden eläkkeelle siirtämistä koskevat asiat ja asiat, jotka koskevat lupaa aloittaa rikosoikeudellinen menettely Puolan tuomioistuinjärjestelmän tuomaria tai avustavaa tuomaria vastaan tai asettaa viimeksi mainitut tutkintavankeuteen, aiheuttaa vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa unionin oikeusjärjestykselle.
- 126 Jos jo Sąd Najwyższyn tuomareiden ja yleisten tuomioistuinten tuomareiden näköpiirissä oleva riski siitä, että vaatimukset, jotka koskevat heidän koskemattomuutensa pidättämistä rikosoikeudellisen menettelyn aloittamiseksi heitä vastaan, käsittelee elin, jonka riippumattomuutta ei voida taata, kuten kurinpitojaosto, voi sellaisenaan heikentää kyseisten tuomareiden riippumattomuutta, sitä suuremmalla syyllä se, että kyseinen elin tekee päätöksiä, jotka koskevat tuomareiden koskemattomuuden pidättämistä, josta seuraa kyseisten tuomareiden pidättäminen tehtävistään ja palkan alentaminen, voi lisätä epäilyjä siitä, ovatko ne Sąd Najwyższyn ja yleisten tuomioistuinten tuomarit, jotka eivät ole olleet tällaisten päätösten kohteena, täysin kaiken vaikuttamisen ja ulkopuolisen vaikutusvallan, joka voi ohjata heidän ratkaisujaan, ulottumattomissa, ja johtaa siihen, ettei kyseisiä tuomareita koeta riippumattomiksi tai puolueettomiksi, mikä on omiaan heikentämään sitä luottamusta, jota oikeuslaitoksen täytyy herättää yksityisissä demokraattisessa yhteiskunnassa ja oikeusvaltiossa.
- 127 Näin ollen se, että niiden kurinpitojaoston päätösten, joilla annetaan lupa rikosoikeudellisen menettelyn aloittamiseen tuomaria vastaan, vaikutusten pysyttämisen vuoksi niiden Sąd Najwyższyn ja yleisten tuomioistuinten tuomareiden, jotka eivät ole näiden päätösten kohteena, riippumattomuutta ei voida taata ennen lopullisen tuomion julistamista, voi aiheuttaa vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa unionin oikeuden kannalta, varsinkin kun tämän ajanjakson aikana ainoastaan kyseiset tuomarit vastaavat lainkäyttötehtävien hoitamisesta.

- 128 Kuten komissio toteaa, tällaista vaaraa ei voida välttää kuin takaamalla niiden tuomareiden osalta, joita kyseiset päätökset koskevat, heidän asemaansa sekä oikeuksiaan ja tehtävien hoitamisen edellytyksiä koskevan tilanteen palauttaminen sellaiseksi, kuin se oli ennen kyseisten päätösten tekemistä.
- 129 Tässä tilanteessa on katsottava, että komissio on osoittanut, että jos tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista välitoimista ei määrätä, yhtäältä pääasiassa nostetun kanteen neljännen kanneperusteen kohteena olevien kansallisten säännösten soveltaminen ja toisaalta niiden päätösten vaikutusten pysyttäminen, joilla annetaan lupa rikosoikeudellisen menettelyn aloittamiseen Puolan tuomioistuinjärjestelmän tuomaria vastaan, voivat aiheuttaa vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa unionin oikeusjärjestykselle.
- 130 Puolan tasavallan kiireellisyyden puuttumisen osoittamiseksi esittämällä väitteillä ei voida kyseenalaistaa tätä arviointia.
- 131 Puolan tasavalta väittää ensinnäkin, että komissio on viivytellyt seurannaistoimenpiteisiin ryhtymistä väitetyn jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen lopettamiseksi neljännen kanneperusteen yhteydessä, koska kurinpitojaostolla on ollut toimivalta ratkaista ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 27 §:n 1 momentin 1a, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen kaltaisia asioita ylimmästä tuomioistuimesta annetun lain hyväksymisestä eikä muutoslain hyväksymisestä lähtien.
- 132 Ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 27 §:n 1 momentin 1 ja 3 kohta sisältyivät nimittäin Puolan tasavallan mukaan jo ylimmästä tuomioistuimesta annettuun lakiin. Puolan tasavallan mukaan 1a kohdalla puolestaan ainoastaan laajennettiin kurinpitojaoston ylimmästä tuomioistuimesta annetun lain muista säännöksistä ilmenevää toimivaltaa ratkaista asiat, jotka koskevat lupaa aloittaa rikosoikeudellinen menettely tuomaria tai avustavaa tuomaria vastaan tai asettaa viimeksi mainitut tutkintavankeuteen, ensimmäisen oikeusasteen menettelyyn asioissa, jotka koskevat yleisten tuomioistuinten tuomareita ja avustavia tuomareita.
- 133 Lisäksi Puolan tasavallan mukaan ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 27 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja asioita koskevan kurinpitojaoston toimivallan osalta unionin tuomioistuimen tuomiossa A. K. esittämien tulkintaa koskevien seikkojen perusteella voidaan välttää vaara vakavasta ja korjaamattomasta vahingosta, joka aiheutuu kyseisen säännöksen soveltamisesta. Jos näiden tulkintaa koskevien seikkojen valossa nimittäin katsottaisiin, että sillä, että kurinpitojaosto käsittelee jotain näistä asioista, ei voida taata oikeutta riippumattomaan tuomioistuimeen, SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan määräysten perusteella voitaisiin sivuuttaa säännökset, joilla annetaan kurinpitojaostolle toimivalta ratkaista kyseinen asia, ja asia voitaisiin siirtää toiselle tuomioistuimelle, joka olisi toimivaltainen kyseisten säännösten puuttuessa.
- 134 Tältä osin on aluksi todettava, että kuten edellä tämän määräyksen 29–37 kohdasta ilmenee, komissio lähetti Puolan tasavallalle ensimmäisen muutoslakia koskevan virallisen huomautuksen 29.4.2020 eli neljä kuukautta sen jälkeen, kun se oli hyväksytty vain kahdeksan päivää kestäneen lainsäädäntömenettelyn jälkeen. Kun otetaan huomioon, että muutoslailla muutettiin paitsi ylimmästä tuomioistuimesta annettua lakia myös muita lakeja, kuten yleisistä tuomioistuimista annettua lakia ja hallintotuomioistuimista annettua lakia, neljän kuukauden määräaika tutkia kaikki muutoslailla tehdyt muutokset ja niiden yhteensopivuus unionin oikeuden kanssa sekä arvioida niiden vaikutus ei voida pitää kohtuuttomana. Lisäksi komission ja Puolan tasavallan välisen kirjeenvaihdon, joka tapahtui kyseisen virallisen huomautuksen ja pääasiassa nostetun

- kanteen nostamisen välillä, kronologinen järjestys ei osoita kyseisen toimielimen osalta minkäänlaista erityistä toimimattomuutta väitetyt jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen toteamiseen tähtäävien toimenpiteiden osalta.
- 135 Kurinpitojaoston ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 27 §:n 1 momentin 1a kohdan mukaisen toimivallan osalta Puolan tasavalta on kirjallisissa huomautuksissaan vahvistanut – sen lisäksi, että ei ole kiistanalaista, että kyseinen säännös otettiin uutena käyttöön muutoslalla – komission tarjoamat tiedot sekä kurinpitojaoston käsiteltäväksi saatettujen koskemattomuuden pidättämistä koskevien vaatimusten määrästä 14.2.2020–15.3.2021 ulottuvalla ajanjaksolla että kyseisen jaoston 5.11.2020 alkaen käsittelemien vaatimusten määrästä, sellaisina kuin ne on todettu tämän määräyksen 119 kohdassa.
- 136 On totta, että Puolan tasavalta kiistää komission näistä tiedoista tekemän johtopäätöksen, eli kurinpitojaoston ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 27 §:n 1 momentin 1a kohdan mukaisen toiminnan tihentymisen, joka kyseisen toimielimen mukaan osoittaa kiireellisyiden olemassaolon, pääasiassa nostetun kanteen ja käsiteltävän välitoimihakemuksen jättämistä edeltävinä kuukausina. Kyseinen jäsenvaltio nimittäin huomauttaa, että kun laissa annetaan määrätylle tuomioistuimelle toimivalta käsitellä uusi asioiden joukko, kyseisen tuomioistuimen on aluksi tutkittava tällaisia asioita, joten kyseisiä asioita koskevien ratkaisujen määrä on aluksi välttämättä vähäinen. Kyseinen jäsenvaltio päättelee tästä, ettei voida kohtuudella katsoa, että kurinpitojaoston toiminta olisi tihentynyt, pelkästään sillä perusteella, että muutoslain hyväksymisen jälkeen se on tehnyt enemmän päätöksiä 5.11.2020–15.3.2021 välisenä ajanjaksona kuin 14.2.2020–5.11.2020 välisenä ajanjaksona.
- 137 Tällaisella väitteellä Puolan tasavalta kuitenkin paitsi saattaa kiistanalaiseksi toteamuksensa, jonka mukaan kurinpitojaosto on ratkaissut ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 27 §:n 1 momentin 1a kohdassa tarkoitettujen asioiden kaltaisia asioita yli kolmen vuoden ajan, myös osoittaa, että kurinpitojaoston kyseisen säännöksen perusteella tekemiä päätöksiä koskeva toiminta oli merkittävämpää jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen nostamista edeltävänä ajanjaksona kuin muutoslain voimaantuloa välittömästi seuranneena ajanjaksona.
- 138 Lopuksi Puolan tasavalta ei voi vedota tehokkaasti kiireellisyiden puuttumisen osoittamiseksi siihen, että ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 27 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohta sisältyivät jo ylimmästä tuomioistuimesta annettuun lakiin, eikä siihen, että tuomion A. K. perusteella kyseisen säännöksen soveltamisesta seuraavan vakavan ja korjaamattoman vahingon aiheutumisen vaaraa voitaisiin vähentää. Muutoslalla nimittäin otettiin käyttöön joitain säännöksiä, jotka komissio riitauttaa pääasiassa nostetun kanteen yhteydessä muun muassa sillä perusteella, että niillä estetään kansallisia tuomioistuinta soveltamasta kyseisestä tuomiosta seuraavia periaatteita ja vaarannetaan näin ollen muutoslain voimaantulosta lähtien kyseisen tuomion tehokkuus mainittuihin tarkoituksiin.
- 139 Puolan tasavalta väittää toiseksi, ettei lainkäytölle aiheutuisi minkäänlaista vahinkoa sen vuoksi, että sellaisen tuomarin, jota kohtaan on todisteita rikkomuksesta, koskemattomuus pidätetään ja syytteen nostaminen häntä vastaan mahdollistetaan. Tällaisen vahingon aiheutumisen vaara on sitäkin suuremmalla syyllä olematon, koska koskemattomuuden pidättämistä koskevaa päätöstä seuraavaa rikosoikeudellinen menettely ei käydä kurinpitojaostossa vaan rikosasioiden jaostossa.

- 140 Tältä osin on kuitenkin riittävää todeta, kuten tämän määräyksen 121–125 kohtaan sisältyvistä arvioinneista ilmenee, että vakavan ja korjaamattoman vahingon aiheutumisen vaara ei seuraa siitä, että Puolan tuomioistuinjärjestelmän tuomarit voivat olla sellaisen päätöksen kohteena, jolla heidän koskemattomuutensa pidätetään rikosoikeudellisen menettelyn aloittamiseksi heitä vastaan, vaan siitä, että elin, jonka riippumattomuutta ei voida taata, tekee tällaiset päätökset. Se, että koskemattomuuden pidättämistä koskevaa päätöstä seuraavaa rikosoikeudellinen menettely ei käydy kurinpitojaostossa, ei voi näin ollen poistaa tällaista vaaraa.
- 141 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että kiireellisyysedellytys on näytetty toteen tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan a ja b alakohdassa mainittujen välitoimien myöntämisen osalta.

– *Intressivertailu*

- 142 On ilmeistä, että useimmissa välitoimimenettelyissä sekä täytäntöönpanon lykkäämistä koskevan hakemuksen hyväksymisellä että sen hylkäämisellä voi olla tiettyssä määrin tiettyjä lopullisia vaikutuksia, ja välitoimista päättävän tuomarin, jonka käsiteltäväksi on saatettu täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus, tehtävänä on punnita kuhunkin mahdolliseen ratkaisuun liittyviä riskejä. Tämä merkitsee konkreettisesti sitä, että on muun muassa tutkittava, meneekö välitoimia hakeneen osapuolen intressi siihen, että kansallisten säännösten täytäntöönpanoa lykätään, kyseisten säännösten välitöntä soveltamista koskevan intressin edelle. Tätä kysymystä tutkittaessa on selvitettävä se, voidaanko kyseisten säännösten mahdollisella kumoamisella unionin tuomioistuimen hyväksytyä pääasiassa nostetun kanteen peruuttaa niiden välittömästi soveltamisesta aiheutunut tilanne, ja toisaalta se, missä määrin täytäntöönpanon lykkääminen olisi omiaan estämään mainituilla säännöksillä tavoiteltujen päämäärien saavuttamisen siinä tapauksessa, että pääasiassa nostettu kanne hylätään (määräys 8.4.2020, komissio v. Puola, C-791/19 R, EU:C:2020:277, 104 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 143 Käsiteltävässä asiassa komissio katsoo, että jos unionin tuomioistuin hyväksyisi pääasiassa nostetun kanteen neljännen kanneperusteen sen jälkeen, kun se on kieltäytynyt määräämästä tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja välitoimia, tästä aiheutuisi järjestelmätason haittoja unionin oikeusjärjestyksen moitteettomalle toiminnalle ja korjaamatonta vahinkoa niille oikeuksille, joita yksityisillä on unionin oikeuden perusteella, ja SEU 2 artiklassa vahvistetuille oikeusvaltion arvoille, mutta mikäli unionin tuomioistuin määräisi haetuista välitoimista ja hylkäisi kanteen myöhemmin, tästä seuraisi ainoastaan yhtäältä kurinpitojaoston toimivaltaan ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 27 §:n 1 momentin 1a, 2 ja 3 kohdan mukaan kuuluvan toiminnan väliaikainen keskeytyminen ja toisaalta kurinpitojaoston tuomareiden koskemattomuutta koskevien päätösten täytäntöönpanon keskeytyminen.
- 144 Puolan tasavalta puolestaan väittää ensinnäkin tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan a alakohdassa tarkoitetuista välitoimista, että ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 27 §:n 1 momentin 1a kohdan soveltamisen keskeyttäminen loukkaisi paitsi toissijaisuusperiaatetta ja unionin oikeusjärjestyksen perusperiaatteita myös oikeusvaltion demokraattisen järjestelmän perusperiaatteita, joita Puolan tasavallan perustuslaki suojaa, mikä aiheuttaisi kyseiselle jäsenvaltiolle ja sen väestölle vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.

- 145 Tältä osin on riittävää todeta, kuten tämän määräyksen 50 kohdassa muistutetaan, että vaikka oikeuslaitoksen järjestäminen jäsenvaltioissa kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, jäsenvaltioiden on kuitenkin kyseistä toimivaltaa käyttäessään noudatettava niille unionin oikeuden ja erityisesti SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan nojalla kuuluvia velvoitteita.
- 146 Toiseksi Puolan tasavalta väittää, että kaikkien päätösten, joilla annetaan lupa rikosoikeudellisen menettelyn aloittamiseen tuomaria vastaan, vaikutusten keskeyttäminen johtaisi siihen, että osa tehdyistä rikkomuksista vanhenisi. Lisäksi niiden menettelyt, joita ei ole vielä päätetty, jouduttaisiin aloittamaan uudelleen alusta nostamalla uusi syyte, mistä seuraisi myös se, että osa rikkomusten tekijöistä voisi välttää vastuun ajan kulumisen vuoksi. Lopulta kaikkien kurinpitojaoston tekemien päätösten vaikutusten keskeyttäminen johtaisi niiden toimenpiteiden lakkaamiseen, jotka tuomioistuimien on määrännyt raiskauksen tai perheväkivallan kaltaisten rikosten uhrien suojelemiseksi. Komission hakeman välitoimen myöntäminen aiheuttaisi näin ollen vahinkoa tällaisten päätösten kohteena olevien tuomareiden tekemien rikosten uhrien intresseille.
- 147 Ottamatta kantaa sen Puolan tasavallan väitteen oikeellisuuteen, jonka mukaan kurinpitojaoston tuomareiden koskemattomuuden pidättämistä koskevien päätösten vaikutusten keskeyttäminen voisi johtaa tuomareiden tekemien rikkomusten vanhentumiseen, on todettava, että kyseinen jäsenvaltio ei ole antanut mitään tietoja niiden päätösten määrästä, joiden vaikutusten keskeyttämisellä voisi, kun otetaan huomioon kyseisten päätösten erityiset olosuhteet, olla tällainen seuraus. Kyseinen jäsenvaltio ei myöskään esitä mitään konkreettista seikkaa, joka osoittaisi sellaisten päätösten olemassaolon, joilla tuomarin koskemattomuus pidätetään rikosoikeudellisen menettelyn aloittamiseksi häntä vastaan raiskauksesta tai perheväkivallasta ja joiden perusteella on toteutettu toimenpiteitä kyseisten rikosten uhrien suojelemiseksi. Puolan tasavalta ei näin ollen ole osoittanut, että olisi vaara sellaisen vahingon aiheutumisesta, johon se vetoaa.
- 148 Kolmanneksi Puolan tasavalta väittää, että rikossyytteiden kohteena olevien tuomareiden palaaminen lainkäyttötoimintaan synnyttäisi yhtäältä todellisen vaaran lainkäytön turvallisuudelle, koska kyseiset tuomarit voisivat hyötyä palauttamisestaan muun muassa edistääkseen erityisiä etujaan, ja johtaisi toisaalta siihen, ettei kyseisiä tuomareita koettaisi riippumattomiksi, mikä aiheuttaisi korjaamatonta vahinkoa Puolan oikeuslaitokselle ja yksityisten siitä saamalle käsitykselle. Olisi nimittäin hankalaa kokea tuomari riippumattomaksi silloin, kun häneen kohdistuu korruptiosyytöksiä.
- 149 Tältä osin on todettava yhtäältä, että tuomariin, joka hyötyisi palauttamisestaan lainkäyttötoimintaan edistämällä erityisiä etujaan lainkäyttötehtäviä hoitaessaan, voitaisiin kohdistaa kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä toimenpiteitä tällaisen toiminnan lopettamiseksi, mukaan lukien tarvittaessa rikosoikeudelliset toimenpiteet, kunhan viimeksi mainitussa tapauksessa päätöksen tuomarin koskemattomuuden pidättämisestä tekee riippumaton oikeudellinen elin, joka täyttää tuomiossa A. K. esitetyt vaatimukset.
- 150 Toisaalta vaikka on totta, että kun otetaan huomioon tehtävät, jotka tuomareiden on hoidettava, se, että lainkäyttötoimintaan palaa tuomari, jota syytetään sellaisten rikosten tekemisestä, jotka jo luonteensa vuoksi merkitsevät sitä, ettei tuomari ole ulkopuolisen vaikutusvallan ulottumattomissa, kuten korruptiorikokset, voi synnyttää epäilyksiä kyseisen tuomarin riippumattomuudesta, Puolan tasavalta ei ole kuitenkaan esittänyt tietoja siitä, mikä osuus kaikista kurinpitojaoston muutoslain voimaantulon (14.2.2020) ja jäsenyysoikeuksien

noudattamatta jättämistä koskevan kanteen nostamisen (31.3.2021) välillä tekemistä päätöksistä on tehty tuomareista, joita syytetään tällaisten rikosten tekemisestä, vaikka tällaisen tiedon avulla olisi voitu arvioida väitetyn vahingon olemassaoloa ja vakavuutta.

- 151 Puolan tasavalta väittää toiseksi tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan b alakohdassa tarkoitettujen välitoimien myöntämisen osalta, että ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 27 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdan soveltamisesta ei aiheudu vahinkoa, koska tuomion A. K. mukaisesti silloin, kun on olemassa todellinen vaara asianosaisen oikeuden loukkauksesta, tämän säännöksen mukaiset asiat voidaan siirtää sellaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, joka takaa oikeuden riippumattomaan tuomioistuimeen. Jos tämän säännöksen soveltaminen sitä vastoin keskeytettäisiin, kurinpitojaostolta vietäisiin mahdollisuus käsitellä asioita, joissa ei ole esitetty mitään väitettä, joka koskisi sitä, takaako kyseinen jaosto oikeuden riippumattomaan tuomioistuimeen.
- 152 Tämän määräyksen 138 kohdassa esitetyistä syistä tuomion A. K. tehokkuus ei kuitenkaan ole seikka, jolla voitaisiin poistaa unionin oikeusjärjestykselle ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 27 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdan soveltamisesta aiheutuvan vakavan ja korjaamattoman vahingon vaara.
- 153 Tässä tilanteessa on päädyttävä katsomaan, että nyt käsiteltävässä asiassa intressivertailun lopputulos puoltaa tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen välitoimien myöntämistä.

Tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan d alakohdassa tarkoitettujen välitoimet

– Fumus boni juris

- 154 Komissio katsoo, että pääasiassa nostetun kanteen ensimmäiselle kanneperustelle, joka koskee tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan d alakohdassa esitettyjen välitoimien kohteena olevia kansallisia säännöksiä, ilmeisesti on vakavasti otettava perustelu, koska kyseinen kanneperuste perustuu konkreettisesti siihen, että kieltäessään kaikkia kansallisia tuomioistuimia tarkastamasta sellaisten unionin vaatimusten noudattamista, jotka koskevat laillisesti perustettua riippumatonta ja puolueetonta tuomioistuinta, Puolan tasavalta ei ole noudattanut SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan määräysten, luettuina yhdessä Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 kappaletta koskevan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön kanssa, sekä SEUT 267 artiklan ja unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatteen mukaisia velvoitteitaan.
- 155 Komissio, joka vetoaa tältä osin erityisesti 26.3.2020 annetusta tuomiosta Uudelleen käsittely Simpson v. neuvosto ja HG v. komissio (C-542/18 RX-II ja C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232) ja erityisesti kyseisen tuomion 55–57 kohdasta ja 73–75 kohdasta ilmeneviin oikeusperiaatteisiin, joista ilmenee, että tuomareiden nimittämisen laillisuuden ja lainkäyttöelimiä legitimitietin tuomioistuinvalvonta, erityisesti tuomarin nimittämismenettelyssä tapahtuneiden sääntöjenvastaisuuksien osalta, on välttämätöntä, jotta voidaan taata tehokasta oikeussuojaa unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla koskeva yksityisten perusoikeus, tuo esiin, että pääasiassa nostetun kanteen ensimmäisessä kanneperusteessa tarkoitettujen säännökset loukkaavat SEU 19 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, koska kyseisillä säännöksillä kielletään Puolan tuomioistuimia harjoittamasta tällaista valvontaa.

- 156 Lisäksi kieltämällä tällaisen valvonnan harjoittaminen estetään kansallisia tuomioistuimia esittämästä unionin tuomioistuimelle SEUT 267 artiklan mukaisia ennakkoratkaisukysymyksiä, jotka koskevat laillisesti perustettua riippumatonta ja puolueetonta tuomioistuinta koskevien unionin vaatimuksien tulkintaa.
- 157 Komissio katsoo lopuksi, ettei sillä, ettei tuomareiden väitetysti järjestelmällisesti tapahtuvaa virkaan nimittämistä Puolassa voida Puolan tasavallan perustuslain mukaan kyseenalaistaa, voida oikeuttaa sellaisen tuomioistuinvalvonnan poissulkemista, jolla tarkastetaan sellaisten unionin vaatimusten noudattaminen, jotka koskevat laillisesti perustettua riippumatonta ja puolueetonta tuomioistuinta, jotta taattaisiin tehokasta oikeussuojaa koskeva perusoikeus unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla. Komissio lisää, että jos osoitetaan kyseisen perusoikeuden loukkaus, SEUT 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan määräyksistä seuraavat tehokkuusperiaate ja ensisijaisuuden periaate edellyttävät, että silloin kun sovellettavan oikeuden noudattamiseen liittyvän oikeusvarmuuden periaatteen ja sen erityisen aseman, joka lainkäyttövallalla on oltava demokraattisessa yhteiskunnassa, vertailu niin edellyttää, kansallisia sääntöjä, mukaan lukien perustuslailliset säännöt, on jätettävä soveltamatta, kuten tuomion A.B. 151 kohdasta ilmenee.
- 158 Puolan tasavalta väittää, että komission pääasiassa nostetun kanteen ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä riitauttamat kansalliset säännökset, joilla kielletään tuomareiden palvelussuhteen tai valtuuksien kyseenalaistaminen perustuslain säännösten vastaisena, eivät ole esteenä sille, että kansalliset tuomioistuimet tarkastavat, onko noudatettu unionin oikeuden vaatimuksia, jotka koskevat SEU 19 artiklan 1 kohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan määräyksissä tarkoitettua laillisesti perustettua riippumatonta ja puolueetonta tuomioistuinta, koska sellaisten toimenpiteiden, jotka ovat mahdottomia, kieltämisellä lailla ei ole oikeudellista merkitystä.
- 159 Puolan tasavallan mukaan perusoikeuskirjan 47 artiklassa taattu oikeus laillisesti perustettuun riippumattomaan ja puolueettomaan tuomioistuimeen ei tarkoita, että yksityisellä olisi oikeus pyytää häntä koskevan asian tutkineen tai tutkivan tuomarin valtuuksien kyseenalaistamista.
- 160 Tältä osin on sen tarkastamiseksi, täyttyykö *fumus boni juris* -edellytys tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan d alakohdassa esitettyjen väli toimien myöntämisen osalta, ensinnäkin todettava Puolan tasavallan huomautuksista, että pääasiassa nostetun kanteen ensimmäisessä kanneperusteessa tarkoitetuilla kansallisilla säännöksillä kiellettäisiin *Sąd Najwyższy*, yleisiä tuomioistuimia ja hallintotuomioistuimia tarkastamasta ratkaisukokoonpanoihin kuuluvien tuomareiden nimittämismenettelyn laillisuutta ja toteamasta tarvittaessa tällaisen menettelyn sääntöjenvastaisuus.
- 161 Puolan tasavallan väitteistä, sellaisina kuin ne esitetään tämän määräyksen 158 ja 159 kohdassa, ilmenee, että kyseinen jäsenvaltio ei kiistä sitä, että mainituilla kansallisilla säännöksillä kielletään kansallisia tuomioistuimia toteuttamasta tällaista tarkastusta, vaan sen, että tällaisen kiellon, joka on Puolan perustuslaillisten säännösten mukainen, voitaisiin katsoa rikkovan Puolan tasavallan SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisia velvoitteita taata oikeus laillisesti perustettuun riippumattomaan ja puolueettomaan tuomioistuimeen.
- 162 Pääasiassa nostetun kanteen ensimmäisessä kanneperusteessa tuodaan siten esiin kysymys siitä, onko jäsenvaltioiden noudattaakseen SEU 19 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdan, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, mukaisia velvoitteitaan taata, että niiden oikeussuojakeinojen järjestelmään unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla kuuluvat kansallisten

tuomioistuimet täyttävät tehokkaaseen oikeussuojaan erottamattomasti kuuluvat vaatimukset, joista yksi on riippumattomuus, varmistettava, että kyseiset tuomioistuimet voivat tarkastaa ratkaisukokoonpanoihin kuuluvien tuomareiden nimittämismenettelyn laillisuuden.

- 163 Tältä osin on todettava, kuten unionin tuomioistuin on jo todennut, että perusoikeuskirjan 47 artiklassa taatusta perusoikeudesta, joka koskee tehokkaita oikeussuojakeinoja riippumattomassa, puolueettomassa ja etukäteen laillisesti perustetussa tuomioistuimessa, seuraa kuitenkin, että jokaisella yksityisellä on lähtökohtaisesti oltava mahdollisuus vedota tämän oikeuden loukkaamiseen. Tästä seuraa, että unionin tuomioistuinten on voitava tutkia, onko kyseessä olevassa nimittämismenettelyssä tapahtunut sääntöjenvastaisuus voinut loukata tätä perusoikeutta (tuomio 26.3.2020, Uudelleentarkastelu Simpson v. neuvosto ja HG v. komissio, C-542/18 RX-II ja C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, 55 kohta).
- 164 Takeet, jotka koskevat oikeutta saada asiansa käsitellyksi riippumattomassa, puolueettomassa ja etukäteen laillisesti perustetussa tuomioistuimessa, ja erityisesti takeet, jotka määrittävät tällaisen tuomioistuimen käsitteen ja sen kokoonpanon, ovat oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden kulmakivi. Tämä merkitsee sitä, että jokaisella tuomioistuimella on velvollisuus tutkia, onko se kokoonpanonsa puolesta tällainen tuomioistuin, jos tältä osin on vakavia epäilyjä. Tämä tarkistaminen on tarpeen sen luottamuksen kannalta, joka demokraattisen yhteiskunnan tuomioistuinten on herätettävä yksityisissä. Tämän tarkistaminen on vastaavasti olennainen menettelyvaatimus, jonka noudattaminen kuuluu oikeusjärjestyksen perusteisiin ja on tutkittava viran puolesta (tuomio 26.3.2020, Uudelleentarkastelu Simpson v. neuvosto ja HG v. komissio, C-542/18 RX-II ja C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, 57 oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 165 Lisäksi Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sillä, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 kappaleen ensimmäiseen virkkeeseen sisältyy ilmaisu ”laillisesti perustettu”, joka vastaa perusoikeuskirjan 47 artiklan toisen kohdan ensimmäistä virkettä, pyritään välttämään se, että tuomioistuinlaitoksen organisaatio jäisi toimeenpanovaltaa käyttävien elinten harkintavaltaan, ja varmistamaan, että tätä alaa säännellään lailla, jonka lainsäätäjä on antanut sen toimivallan käyttöä koskevien sääntöjen mukaisesti. Unionin tuomioistuin on täsmentänyt, että tämä ilmaisu kuvastaa erityisesti oikeusvaltion periaatetta eikä sillä tarkoiteta pelkästään tuomioistuimen olemassaolon oikeudellista perustaa vaan myös tuomioistuimen kokoonpanoa kussakin asiassa sekä kaikkia muita kansallisen oikeuden säännöksiä, joiden noudattamatta jättämisestä seuraa se, että jonkin tai joidenkin tuomareiden osallistuminen asian käsittelyyn on sääntöjenvastaista, ja niihin sisältyy erityisesti asianomaisen tuomioistuimen jäsenten riippumattomuutta ja puolueettomuutta koskevia säännöksiä (tuomio 26.3.2020, Uudelleentarkastelu Simpson v. neuvosto ja HG v. komissio, C-542/18 RX-II ja C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, 73 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 166 Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on myös jo todennut, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 kappaleessa tarkoitettu oikeus oikeudenkäyntiin ”laillisesti perustetussa” tuomioistuimessa sisältää jo luonteensa vuoksi tuomareiden nimittämismenettelyn (tuomio 26.3.2020, Uudelleentarkastelu Simpson v. neuvosto ja HG v. komissio, C-542/18 RX-II ja C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, 74 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 167 Kyseessä olevassa tuomioistuinjärjestelmässä tuomareiden nimittämisen yhteydessä tapahtunut sääntöjenvastaisuus merkitsee perusoikeuskirjan 47 artiklan toisen kohdan ensimmäisen virkkeen rikkomista erityisesti silloin, kun tämä sääntöjenvastaisuus on luonteeltaan ja vakavuudeltaan sellainen, että se aiheuttaa todellisen vaaran siitä, että muut valtiollan käyttäjät, erityisesti toimeenpanovaltan käyttäjä, voivat käyttää perusteetonta harkintavaltaa, joka vaarantaa

nimittämismenettelyn lopputuloksen integriteetin ja aiheuttaa siten yksityisille perustellun epäilyksen asianomaisten tuomareiden riippumattomuudesta ja puolueettomuudesta, ja näin on silloin, kun on kyse perustavanlaatuisista säännöistä, jotka liittyvät erottamattomasti kyseisen tuomioistuinjärjestelmän perustamiseen ja toimintaan (tuomio 26.3.2020, Uudelleentarkastelu Simpson v. neuvosto ja HG v. komissio, C-542/18 RX-II ja C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, 75 kohta).

- 168 Lopuksi unionin tuomioistuin katsoi tuomion A. K. 171 kohdassa, että unionin oikeus on esteenä sille, että unionin oikeuden soveltamista koskevat oikeusriidat voivat kuulua sellaisen elimen yksinomaiseen toimivaltaan, joka ei ole 47 artiklassa tarkoitettu riippumaton ja puolueeton tuomioistuin. Unionin tuomioistuin päätteli tästä, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on määritettävä tulkintaa koskevien seikkojen perusteella, onko tästä kyse sen elimen osalta, jolla on toimivalta ratkaista pääasiat, eli kurinpitojaoston osalta, ja tällaisessa tilanteessa unionin oikeuden ensisijaisuuden periaate edellyttää, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin jättää soveltamatta kansallisen oikeuden säännöstä, jolla toimivalta annetaan tällaiselle elimelle.
- 169 Kuitenkin kuten tämän määräyksen 108 kohdassa todetaan, unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle esittämät tulkintaa koskevat seikat sen arvioimiseksi, onko kurinpitojaosto unionin oikeudessa tarkoitettu riippumaton ja puolueeton tuomioistuin, koskevat muun muassa kyseisen tuomioistuimen jäsenien nimittämisen edellytyksiä ja nimittämismenettelyä.
- 170 Näin ollen näyttää siltä, että jäsenvaltioiden on SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisten velvoitteidensa noudattamiseksi varmistettava mahdollisuus tuomioistuinvalvontaan, joka kohdistuu siihen, että niiden oikeussuojakeinojen järjestelmään unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla kuuluvat kansallisten tuomioistuimet ja kyseisten tuomioistuinten tuomarit noudattavat tehokkaaseen oikeussuojaan erottamattomasti kuuluvia vaatimuksia, ja tämä valvonta kattaa muun muassa kyseisten tuomioistuinten tuomareiden nimittämismenettelyn laillisuuden.
- 171 Näin ollen ei voida ensi näkemältä sulkea pois sitä, että jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen ensimmäisessä kanneperusteessa tarkoitetuilla kansallisilla säännöksillä loukataan Puolan tasavallalle SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan nojalla, luettuna yhdessä Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 kappaleetta koskevan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön kanssa, kuuluvaa velvoitetta taata, että kansalliset tuomioistuimet, jotka kuuluvat sen oikeussuojakeinojen järjestelmään unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla, täyttävät tehokkaaseen oikeussuojaan erottamattomasti kuuluvat vaatimukset, koska kyseisillä säännöksillä kielletään kansallisia tuomioistuinta tarkastamasta tuomarin nimittämismenettelyn säännönmukaisuutta tai tuomioistuimen legitimitettiin.
- 172 Toiseksi vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että SEU 4 artiklan 3 kohdassa määrätyn yhteistyöperiaatteen mukaisesti kaikkien kansallisten tuomioistuinten velvollisuutena on niiden toimivaltaan kuuluvissa asioissa jäsenvaltion elimen ominaisuudessa soveltaa välittömästi sovellettavissa olevaa unionin oikeutta kokonaisuudessaan ja suojata unionin oikeudessa yksityisille annettuja oikeuksia ja jättää soveltamatta kaikkia sellaisia kansallisia oikeussääntöjä, jotka mahdollisesti ovat ristiriidassa unionin oikeuden kanssa, riippumatta siitä, onko nämä kansalliset oikeussäännöt annettu aikaisemmin vai myöhemmin kuin kyseinen unionin

- oikeussääntö (tuomio 8.9.2010, Winner Wetten, C-409/06, EU:C:2010:503, 55 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 21.1.2021, Whiteland Import Export, C-308/19, EU:C:2021:47, 31 kohta).
- 173 Unionin oikeuden luonteesta johtuvien vaatimusten kanssa ovat näin yhteensopimattomia kaikki sellaiset kansallisen oikeusjärjestyksen oikeussäännöt tai lainsäädännölliset, hallinnolliset taikka tuomioistuinten käytännöt, jotka heikentäisivät unionin oikeuden tehokkuutta estämällä sen, että unionin oikeuden soveltamiseen toimivaltainen tuomioistuin voi jo unionin oikeuden soveltamisajankohtana tehdä kaiken tarpeellisen sellaisten kansallisten säännösten syrjäyttämiseksi, jotka mahdollisesti estävät välittömästi sovellettavien unionin oikeussääntöjen täyden tehokkuuden (tuomio 8.9.2010, Winner Wetten, C-409/06, EU:C:2010:503, 56 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 4.12.2018, Minister for Justice and Equality ja Commissioner of An Garda Síochána, C-378/17, EU:C:2018:979, 36 kohta).
- 174 Näin ollen kansallinen säännös, jolla estetään kansallista tuomioistuinta sen toimivaltaan kuuluvassa asiassa soveltamasta SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan määräyksiä ja jättämistä soveltamatta kaikkia kansallisia säännöksiä, jotka ovat ristiriidassa näiden säännösten kanssa, loukkaa unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatetta.
- 175 Tässä tilanteessa ei voida ensi näkemältä sulkea pois sitä, että pääasiassa nostetun kanteen ensimmäisessä kanneperusteessa tarkoitetuilla kansallisilla säännöksillä loukataan myös kyseiselle jäsenvaltiolle SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan määräyksistä seuraavan ensisijaisuuden periaatteen nojalla kuuluvia velvoitteita.
- 176 Näin ollen lausumatta tässä vaiheessa asianosaisten pääasiassa nostetun kanteen ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä esittämien väitteiden paikkansapitävyydestä, mikä kuuluu yksinomaan pääasiaa käsittelevän tuomioistuimen toimivaltaan, on todettava, että kun otetaan huomioon komission esittämät seikat ja edellä tämän määräyksen 163–168, 172 ja 173 esitetty oikeuskäytäntö, komission kyseisen kanneperusteen yhteydessä esittämät väitteet vaikuttavat siltä, että niille ilmeisesti on vakavasti otettava perustelu tämän määräyksen 79 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla.
- 177 Näin ollen on todettava, että *fumus boni juris* -edellytys täyttyy tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan d alakohdassa esitettyjen välitoimien myöntämisen osalta, ilman että on tarpeen arvioida alustavasti sen väitteen paikkansapitävyyttä, jonka mukaan pääasiassa nostetun kanteen ensimmäisessä kanneperusteessa tarkoitetuilla kansallisilla säännöksillä väitetysti rikotaan SEUT 267 artiklaa, siten kuin edellä tämän määräyksen 79 kohdassa esitetystä oikeuskäytännöstä ilmenee.

– *Kiireellisyys*

- 178 Tämän määräyksen 116 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan unionin tuomioistuimen on lähdettävä kiireellisyyden arvioimiseksi siitä, että pääasiassa nostetun kanteen ensimmäisessä kanneperusteessa tarkoitetuilla kansallisilla säännöksillä voidaan loukata Puolan tasavallalle SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan nojalla kuuluvaa velvoitetta taata, että kansalliset tuomioistuimet, jotka kuuluvat sen oikeussuojakeinojen järjestelmään unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla, täyttävät tehokkaaseen oikeussuojaan erottamattomasti kuuluvat vaatimukset, koska kyseisillä säännöksillä kielletään *Sąd Najwyższy*, yleisten tuomioistuinten ja hallintotuomioistuinten tuomareita tarkastamasta tuomarin nimittämismenettelyn säännönmukaisuutta ja toteamasta tarvittaessa tällaisen menettelyn

sääntöjenvastaisuus. On myös lähdettävä siitä, kansallisilla säännöksillä voidaan estää kansallisia tuomioistuimia soveltamasta niiden toimivaltaan kuuluvissa asioissa SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan määräyksiä ja jättämästä soveltamatta kansallisia säännöksiä, jotka ovat ristiriidassa kyseisten unionin oikeussääntöjen kanssa, ja niillä voidaan loukata unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatetta.

- 179 On todettava, että se, että pääasiassa nostetun kanteen ensimmäisessä kanneperusteessa tarkoitettujen kansallisten säännösten soveltamisen vuoksi puolalaisia tuomioistuimia voidaan estää lopullisen tuomion julistamiseen saakka tarkastamasta, noudattaako tuomari tai tuomioistuin tehokkaaseen oikeussuojaan erottamattomasti kuuluvia takeita, voi vaarantaa kyseisen ajanjakson aikana mainittujen puolalaisten tuomioistuinten riippumattomuuden ja näin ollen edellä tämän määräyksen 124 kohdassa esitetyn oikeuskäytännön mukaan aiheuttaa vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa unionin oikeusjärjestykselle ja näin ollen unionin oikeuteen perustuville yksityisten oikeuksille sekä SEU 2 artiklassa vahvistetuille arvoille, jotka ovat unionin perustana, muun muassa oikeusvaltiota koskevalle arviolle.
- 180 Lisäksi sen oikeudellisen asiayhteyden, johon kyseiset säännökset kuuluvat, erityispiirteet tekevät vakavan ja korjaamattoman vahingon aiheutumisen vaarasta sitäkin todennäköisemmän.
- 181 On syytä muistuttaa, että muutoslaki on viimeisin osa Puolan tasavallan vuoden 2015 lopusta alkaen käyttöön ottamien Puolan oikeuslaitoksen järjestämistä koskevien lainsäädäntöuudistuksien sarjassa. Vuonna 2017 toteutettu uudistus on erittäin kiistanalainen nimenomaan sen sisältämien puolalaisten tuomioistuinten riippumattomuutta koskevien rakenteellisten puutteiden, erityisesti Sąd Najwyższyn tuomareiden nimittämisen edellytyksien vuoksi, ja kyseinen uudistus on lisäksi johtanut useisiin jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeviin kanteisiin, useisiin unionin tuomioistuimelle osoitettuihin ennakkoratkaisupyyntöihin sekä siihen, että komissio antoi 20.12.2017 SEU 7 artiklan 1 kohdan mukaisen ehdotuksen neuvoston päätökseksi sen toteutamisesta, että on olemassa selvä vaara, että Puolan tasavalta loukkaa vakavasti oikeusvaltioperiaatetta (COM(2017) 835 final).
- 182 Tilanteessa, jossa puolalaisten tuomioistuinten riippumattomuuteen kohdistuu vakavia epäilyjä edellisessä kohdassa mainittujen lainsäädäntöuudistuksien vuoksi, kansallisten säännösten, joilla estetään kansallisia tuomioistuimia tarkastamasta, noudattaako tuomari tai tuomioistuin tuomareiden riippumattomuutta koskevia vaatimuksia, soveltaminen ainoastaan lisää kyseisten tuomioistuinten riippumattomuuteen kohdistuvia olemassa olevia epäilyjä, vahvistaisi kokemusta siitä, ettei Puolan oikeuslaitos ole riippumaton, ja heikentäisi edelleen muiden jäsenvaltioiden ja yksityisten luottamusta Puolan tasavallan tuomioistuinjärjestelmään.
- 183 Puolan tasavalta väittää, että kansallisille tuomioistuimille kuuluva velvoite noudattaa unionin oikeuden ensisijaisuutta poistaa pääasiassa nostetun kanteen ensimmäisessä kanneperusteessa tarkoitettujen kansallisten säännösten soveltamisesta seuraavan vakavan ja korjaamattoman vahingon aiheutumisen vaaran.
- 184 Tätä väitettä ei voida kuitenkaan hyväksyä, koska kuten edellä tämän määräyksen 178 kohdassa todetaan, kiireellisyyden arvioimiseksi on lähdettävä siitä, että kyseisillä säännöksillä voidaan estää kansallisia tuomioistuimia soveltamasta SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan määräyksiä ja jättämästä soveltamatta kansallisia säännöksiä, jotka ovat ristiriidassa kyseisten unionin oikeussääntöjen kanssa, ja tästä voi seurata, että kyseiset tuomioistuimet eivät noudata unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatetta.

- 185 Lisäksi on otettava huomioon, että se, että kansallinen tuomioistuin noudattaa sille unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatteen nojalla kuuluvia velvoitteita, merkitsee sitä, että kyseinen tuomioistuin ei noudata kyseisiä kansallisia säännöksiä, mikä voi merkitä kurinpidollista rikkomusta. Tältä osin on todettava, että Puolan tasavalta myöntää edellä tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan c alakohdassa tarkoitettuja väliitoimia koskevissa huomautuksissaan, että se, että tuomari tutkisi tuomarin nimittämisen säännönmukaisuuden, voisi merkitä yleisiä tuomioistuimia koskevan muutoslain 107 §:n 1 momentin 3 kohdassa ja ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 72 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädettyä rikkomusta.
- 186 Kuten komissio korostaa, pelkkä mahdollisuus siitä, että kansallisia tuomareita vastaan voidaan ryhtyä kurinpitotoimiin, jos he noudattavat heille unionin oikeuden ensisijaisuuden nojalla kuuluvia velvoitteitaan, voi kannustaa tämän periaatteen noudattamatta jättämiseen.
- 187 Lopuksi Puolan tasavalta ei voi vedota tehokkaasti kiireellisyiden puuttumisen osoittamiseksi kansallisten tuomioistuinten tekemiä päätöksiä koskevaan oikeussuojakeinojen järjestelmään, koska kyseinen jäsenvaltio ei ole esittänyt mitään seikkaa, jonka avulla voitaisiin osoittaa, että kyseinen järjestelmä on muodostettu siten, että se voisi tämän määräyksen 181 ja 182 kohdassa kuvatun kaltaisessa asiayhteydessä poistaa unionin oikeusjärjestykselle kyseisten kansallisten säännösten soveltumisesta aiheutuvan vakavan ja korjaamattoman vahingon aiheutumisen vaaran.
- 188 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että kiireellisyysedellytys on näytetty toteen edellä tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan d alakohdassa mainittujen väliitoimien myöntämisen osalta.

– *Intressivertailu*

- 189 Komissio katsoo, että jos unionin tuomioistuin hyväksyy pääasiassa nostetun kanteen ensimmäisen kanneperusteen sen jälkeen, kun se on kieltäytynyt määräämästä tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan d alakohdassa tarkoitettua väliitoimea, tästä aiheutuisi vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa unionin oikeusjärjestykselle ja niille oikeuksille, joita yksityisillä on unionin oikeuden perusteella, mutta mikäli unionin tuomioistuin määräisi haetuista väliitoimista ja hylkäisi kyseisen kanneperusteen myöhemmin, tästä seuraisi ainoastaan kanneperusteessa tarkoitettujen säännösten soveltamisen väliaikainen keskeyttäminen.
- 190 Puolan tasavalta väittää, että kyseisten kansallisten säännösten soveltamisen keskeyttäminen olisi vastoin muun muassa Puolan tasavallan perustuslaista ilmeneviä perusperiaatteita, joten tällainen keskeyttäminen ei merkitsisi sitä, että tuomioistuimet voisivat erottaa tuomarin muissa kuin mainitun perustuslain 180 §:ssä säädetyissä tilanteissa. Tällaisella keskeyttämisellä olisi selvästi vahingollisia vaikutuksia oikeuslaitoksen intresseille.
- 191 Tältä osin on todettava, että kun otetaan huomioon unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatteeseen liittyvät vaikutukset, Puolan tasavalta ei voi tehokkaasti vedota kansallisen oikeuden säännösten, mukaan lukien perustuslain tasoisten säännösten, ja unionin tuomioistuimen määräämien väliitoimien, kuten pääasiassa nostetun kanteen ensimmäisessä kanneperusteessa tarkoitettujen kansallisten säännösten soveltamisen keskeyttäminen, soveltamisesta johtuvien vaikutusten väliseen ristiriitaan eikä kyseisen jäsenvaltion intresseille koituvaan vahinkoon, joka tämän ristiriidan vuoksi seuraisi tällaisen toimen täytäntöönpanosta.

Joka tapauksessa on niin, että vaikka tällainen vahinko olisi näytetty toteen, se ei voi olla ensisijainen unionin oikeusjärjestyksen moitteetonta toimintaa koskevaan unionin yleiseen etuun nähden.

- 192 Tässä tilanteessa on päädyttävä katsomaan, että nyt käsiteltävässä asiassa intressivertailun lopputulos puoltaa edellä tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan d alakohdassa tarkoitettujen välitoimien myöntämistä.

Tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan e alakohdassa tarkoitettut välitoimet

– *Fumus boni juris*

- 193 Komissio katsoo, että pääasiassa nostetun kanteen toiselle kanneperusteelle, joka koskee tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan e alakohdassa esitettyjen välitoimien kohteena olevia kansallisia säännöksiä, ilmeisesti on vakavasti otettava perustelu, koska kyseinen kanneperuste perustuu erityisesti siihen, että antaessaan ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaostolle näiden säännösten mukaisesti yksinomaisen toimivallan tutkia väitteitä ja oikeuskysymyksiä, jotka koskevat tuomioistuimen tai tuomarin riippumattomuuden puuttumista, Puolan tasavalta ei ole noudattanut SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan määräysten sekä SEUT 267 artiklan ja unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatteen mukaisia velvoitteitaan.
- 194 Komissio katsoo, että mainittujen kansallisten säännösten mukaan mikään muu kansallinen tuomioistuin kuin ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaosto ei voi arvioida, onko tuomari tai tuomioistuin riippumaton SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan määräyksissä tarkoitettulla tavalla eikä esittää unionin tuomioistuimelle näitä seikkoja koskevaa SEUT 267 artiklan mukaista ennakkoratkaisukysymystä.
- 195 Komissio muistuttaa muun muassa, että tuomiosta A. K. ilmenee, että kaikkien kansallisten tuomioistuinten, jotka ovat tilanteessa, joka rinnastuu ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tilanteeseen kyseiseen tuomioon johtaneissa asioissa, on tarkastettava, onko asianomainen tuomioistuin riippumaton kyseisen tuomion 171 kohdassa lueteltujen seikkojen perusteella, ja jos tästä tarkistuksesta seuraa, ettei näin ole, jätettävä unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatteen nojalla soveltamatta SEU 19 artiklan 1 kohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa ristiriidassa olevia kansallisia säännöksiä.
- 196 Puolan tasavalta kiistää sen, että antamalla tuomareiden tai tuomioistuinten riippumattomuuteen liittyvät kysymykset erityisen kokoonpanon, eli ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaoston, käsiteltäväksi voitaisiin rikkoa SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa ja perusoikeuskirjan 47 artiklaa. Kyseinen jäsenvaltio täsmentää tältä osin, että tällaisen toimivallan antamisen taustalla on tarve taata erikoistuminen kyseisiin olennaisiin perustuslaillisiin kysymyksiin ja poistaa vaara oikeuskäytännön eroavaisuuksista oikeuslaitoksen riippumattomuutta koskevilla asioilla.
- 197 Sen tarkastamiseksi, täyttyykö *fumus boni juris* -edellytys tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan e alakohdassa esitettyjen välitoimien myöntämisen osalta, on ensinnäkin todettava, että kuten asianosaisten väitteistä ilmenee, toisessa kanneperusteessa tuodaan esiin kysymys siitä, sallitaanko SEU 19 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, se, että tuomareiden riippumattomuutta koskevien

kysymysten tutkiminen varataan erityistuomioistuimelle, ja jos vastaus on myöntävä, millaisten edellytysten on täytyttävä, jotta taataan yksityisten oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan. Kyse on monitahoisesta oikeudellisesta kysymyksestä, jonka ratkaisu ei ole ilmeinen ja joka edellyttää siis perusteellista tarkastelua, jota välitoimista päättävä tuomari ei voi suorittaa.

- 198 Toiseksi on todettava, että kuten komissio on esittänyt Puolan tasavallan sitä kiistämättä, pääasiassa nostetun kanteen toisessa kanneperusteessa tarkoitettujen kansallisten säännösten nojalla ensinnäkin ainoastaan ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaosto on toimivaltainen tutkimaan tuomareiden tai tuomioistuimen riippumattomuutta koskevat oikeuskysymykset, ja kansallisten tuomioistuinten on siirrettävä kaikki niiden käsiteltäväksi saatetuissa asioissa esille tulleet tällaiset kysymykset kyseisen jaoston käsiteltäväksi. Toiseksi kyseisen jaoston arvioinnit, jotka koskevat tuomarin tai tuomioistuimen riippumattomuutta, sitovat kansallisia tuomioistuimia. Kolmanneksi ainoastaan kyseinen jaosto on toimivaltainen käsittelemään valitukset, joissa on kyse Sąd Najwyższyn, yleisten tuomioistuinten ja hallintotuomioistuinten antamien lopullisten tuomioiden tai päätösten lainvastaisuuden toteamisesta silloin, kun väitetty lainvastaisuus liittyy asian ratkaisuun tuomarin asemaan.
- 199 Kun otetaan huomioon tämän määräyksen 163–168 kohdassa esitetty oikeuskäytäntö, ei voida ensi näkemältä sulkea pois sitä, että pääasiassa nostetun kanteen ensimmäisessä kanneperusteessa tarkoitetuilla kansallisilla säännöksillä loukataan Puolan tasavallalle SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan nojalla kuuluvaa velvoitetta taata, että kansalliset tuomioistuimet, jotka kuuluvat sen oikeussuojakeinojen järjestelmään unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla, täyttävät tehokkaaseen oikeussuojaan erottamattomasti kuuluvat vaatimukset, koska kyseisillä säännöksillä estetään yleisiä tuomioistuimia, hallintotuomioistuimia ja Sąd Najwyższyn muita jaostoja kuin ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaostoa tarkastamasta, noudattaako tuomari tai tuomioistuin tuomareiden riippumattomuutta koskevia vaatimuksia.
- 200 Kolmanneksi, kuten tämän määräyksen 173 kohdassa on jo muistutettu, unionin oikeuden luonteesta johtuvien vaatimusten kanssa ovat yhteensopimattomia kaikki sellaiset kansallisen oikeusjärjestyksen oikeussäännöt tai lainsäädännölliset, hallinnolliset taikka tuomioistuinten käytännöt, jotka heikentäisivät unionin oikeuden tehokkuutta estämällä sen, että unionin oikeuden soveltamiseen toimivaltainen tuomioistuin voi jo unionin oikeuden soveltamisajankohtana tehdä kaiken tarpeellisen sellaisten kansallisten säännösten syrjäyttämiseksi, jotka mahdollisesti estävät välittömästi sovellettavien unionin oikeussääntöjen täyden tehokkuuden (tuomio 8.9.2010, Winner Wetten, C-409/06, EU:C:2010:503, 56 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 201 Unionin tuomioistuin on täsmentänyt, että näin olisi muun muassa silloin, kun siinä tilanteessa, että unionin oikeussäännöt ja myöhemmin annettu kansallinen laki ovat ristiriidassa, tämän ristiriidan ratkaiseminen kuuluisi sen tuomioistuimen sijasta, jonka tehtävänä on varmistaa unionin oikeuden soveltaminen, jollekin muulle elimelle, jolla olisi tältä osin omaa harkintavaltaa, vaikka tästä aiheutuva este unionin oikeuden täydelle tehokkuudelle olisikin vain väliaikainen (tuomio 8.9.2010, Winner Wetten, C-409/06, EU:C:2010:503, 57 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 202 Unionin tuomioistuin on myös täsmentänyt, että jos käy ilmi, että kansallisen tuomioistuimen suorittama arviointi ei ole unionin oikeuden mukainen, unionin oikeus edellyttää, että kansallinen eri tuomioistuin – joka on kansallisen oikeuden mukaisesti varauksettomasti sidottu ensin mainitun tuomioistuimen suorittamaan unionin oikeuden tulkintaan – jättää omasta

aloitteestaan soveltamatta kansallisen oikeuden sääntöä, jolla sen vaaditaan noudattavan ensin mainitun tuomioistuimen unionin oikeudesta suorittamaa tulkintaa, ja näin on esimerkiksi, jos tällaisen kansallisen oikeuden säännön johdosta kansallinen tuomioistuin, jonka on noudatettava kyseistä sääntöä, ei voisi ottaa asianmukaisesti huomioon siinä vireillä olevien asioiden käsittelyssä sitä seikkaa, että unionin tuomioistuimen tuomiosta seuraa, että kansallisen oikeuden säännöstä on pidettävä unionin oikeuden vastaisena, eikä varmistaa, että unionin oikeuden ensisijaisuus taataan asianmukaisesti toteuttamalla kaikki tämän edellyttämät toimenpiteet (määräys 7.6.2018, Filippi ym., C-589/16, EU:C:2018:417, 35 ja 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 203 Kun otetaan huomioon tämän määräyksen 200–202 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö, ei voida ensi näkemältä sulkea pois sitä, että pääasiassa nostetun kanteen toisessa kanneperusteessa tarkoitetuilla kansallisilla säännöksillä loukataan myös kyseiselle jäsenvaltiolle SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan määräyksistä seuraavan ensisijaisuuden periaatteen nojalla kuuluvia velvoitteita.
- 204 Näin ollen lausumatta tässä vaiheessa asianosaisten pääasiassa nostetun kanteen toisen kanneperusteen yhteydessä esittämien väitteiden paikkansapitävyydestä, mikä kuuluu yksinomaan pääasiaa käsittelevän tuomioistuimen toimivaltaan, on todettava, että kun otetaan huomioon komission esittämät seikat ja tämän määräyksen 163–168 kohdassa ja 200–202 kohdassa esitetty oikeuskäytäntö, kyseisen toimielimen kyseisen kanneperusteen yhteydessä esittämät argumentit vaikuttavat sellaisilta, että niille ilmeisesti on vakavasti otettava perustelu tämän määräyksen 79 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla.
- 205 Näin ollen on todettava, että *fumus boni juris* -edellytys täytyy tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan e alakohdassa esitettyjen välitoimien myöntämisen osalta, eikä ole tarpeen arvioida alustavasti sen väitteen paikkansapitävyyttä, jonka mukaan pääasiassa nostetun kanteen toisessa kanneperusteessa tarkoitetuilla kansallisilla säännöksillä väitetysti rikotaan SEUT 267 artiklaa, siten kuin tämän määräyksen 79 kohdassa esitetystä oikeuskäytännöstä ilmenee.

– *Kiireellisyys*

- 206 Tämän määräyksen 116 kohdassa esitetyn oikeuskäytännön mukaan unionin tuomioistuimen on lähdeävä kiireellisyyden arvioimiseksi siitä, että pääasiassa nostetun kanteen toisessa kanneperusteessa tarkoitetuilla kansallisilla säännöksillä voidaan loukata Puolan tasavallalle SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan nojalla kuuluvaa velvoitetta taata, että tuomioistuimet täyttävät tehokkaaseen oikeussuojaan erottamattomasti kuuluvat vaatimukset, koska kyseisillä säännöksillä annetaan ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaostolle yksinomainen toimivalta käsitellä tuomarin tai tuomioistuimen riippumattomuutta koskevat kysymykset ja näin ollen estetään Sąd Najwyższy, yleisten tuomioistuinten ja hallintotuomioistuinten tuomareita tarkastamasta, noudattaako tuomari tai tuomioistuin tuomareiden riippumattomuutta koskevia vaatimuksia. On myös lähdeävä siitä, että kyseisillä säännöksillä voidaan estää kansallisia tuomioistuinta soveltamasta niiden toimivaltaan kuuluvissa asioissa SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, ja jättämistä soveltamatta kansallisia säännöksiä, jotka ovat ristiriidassa kyseisten unionin oikeuden säännösten kanssa, ja niillä voidaan loukata unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatetta.
- 207 On todettava, että se, että pääasiassa nostetun kanteen toisessa kanneperusteessa tarkoitettujen kansallisten säännösten soveltamisen vuoksi kansallisia tuomioistuinta ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaostoa lukuun ottamatta estetään lopullisen tuomion julistamiseen saakka

- käsittelemästä tuomarin tai tuomioistuimen riippumattomuutta koskevia kysymyksiä ja tarkastamasta, noudattaako kyseinen tuomari tai tuomioistuin tehokkaaseen oikeussuojaan erottamattomasti kuuluvia vaatimuksia, voi vaarantaa kyseisen ajanjakson aikana puolalaisten tuomioistuinten riippumattomuuden ja näin ollen tämän määräyksen 124 kohdassa esitetyn oikeuskäytännön mukaan aiheuttaa vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa unionin oikeusjärjestykselle ja näin ollen unionin oikeuteen perustuville yksityisten oikeuksille sekä SEU 2 artiklassa vahvistetuille arvoille, jotka ovat unionin perustana, muun muassa oikeusvaltiota koskevalle arvolle.
- 208 Lisäksi sen tämän määräyksen 181 ja 182 kohdassa kuvatun oikeudellisen asiayhteyden, johon kyseiset säännökset kuuluvat, erityispiirteet tekevät vakavan ja korjaamattoman vahingon aiheutumisen vaarasta sitäkin todennäköisemmän.
- 209 Puolan tasavalta kiistää, että olisi olemassa vaara tällaisen vahingon aiheutumisesta, koska tuomarin tai tuomioistuimen riippumattomuutta koskevat väitteet tutkitaan lopullisen tuomion julistamiseen saakka ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaostossa, jonka riippumattomuudesta ei ole mitään epäilystä.
- 210 On kuitenkin otettava huomioon yhtäältä, että kurinpitojaoston tavoin ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaosto luotiin ylimmästä tuomioistuimesta annetulla lailla, ja kuten Puolan tasavallan huomautuksista ilmenee, kyseisen jaoston jäsenet nimitetään menettelyllä, johon KRS osallistuu, kuten myös kurinpitojaoston jäsenten tapauksessa. Kun otetaan huomioon tuomiossa A. K. esitetyt tulkintaa koskevat seikat, ei voida vahvistaa, kuten kyseinen jäsenvaltio väittää, että ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaoston riippumattomuudesta ei olisi mitään epäilystä.
- 211 Toisaalta on todettava, että ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 26 §:n 3 momentin mukaan ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaosto ei tutki tuomarin nimittämisen laillisuuden tai lainkäyttötehtävien hoitamisen legitimitietin toteamista tai arviointia koskevaa pyyntöä.
- 212 Tästä seuraa, että pääasiassa nostetun kanteen toisessa kanneperusteessa tarkoitettujen kansallisten säännösten soveltaminen merkitsisi, että mikään kansallinen tuomioistuin ei voisi tutkia näitä kysymyksiä ennen lopullisen tuomion julkistamista, mikä voisi aiheuttaa vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa unionin oikeusjärjestykselle ja yksityisten tehokasta oikeussuojaa koskeville oikeuksille, kuten tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan d alakohdassa tarkoitettujen välitoimien tutkimisen yhteydessä on todettu.
- 213 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että kiireellisyysedellytys on näytetty toteen tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan e alakohdassa mainittujen välitoimien myöntämisen osalta.
- *Intressivertailu*
- 214 Komissio katsoo, että jos unionin tuomioistuin hyväksyy pääasiassa nostetun kanteen toisen kanneperusteeseen sen jälkeen, kun se on kieltäytynyt määräämästä tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan e alakohdassa tarkoitettua välitoimea, tästä aiheutuisi vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa unionin oikeusjärjestykselle ja niille oikeuksille, joita yksityisillä on unionin oikeuden perusteella, mutta mikäli unionin tuomioistuin määräisi haetuista välitoimista

ja hylkäisi kyseisen kanneperusteen myöhemmin, tästä seuraisi ainoastaan ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 26 §:n 2, 4, 5 ja 6 momentin sekä 82 §:n 2–5 momentin säännösten soveltamisen väliaikainen keskeyttäminen.

- 215 Puolan tasavalta puolestaan väittää, että yhtäältä pääasiassa nostetun kanteen toisessa kanneperusteessa tarkoitettujen kansallisten säännösten soveltamisen keskeyttäminen ei merkitse sitä, että kansalliset tuomioistuimet voisivat tutkia kysymyksiä, jotka kyseisillä säännöksillä varataan ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaostolle, joten tällainen keskeyttäminen ei edistäisi sen tavoitetta. Toisaalta kyseisellä keskeyttämisellä loukataan laillisesti perustettua tuomioistuinta koskevaa oikeutta ja oikeusvarmuuden periaatetta, koska yhdessä kansallisessa säännöksessä ei säädetä aineellisesta toimivallasta ratkaista kyseisillä säännöksillä ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaostolle varattuja oikeuskysymyksiä.
- 216 Tältä osin on huomautettava, että sellaisen välitoimen toteuttaminen, jolla pyritään lykkäämään jonkin kansallisen säännöksen soveltamista, sisältää kyseisen jäsenvaltion velvollisuuden taata kyseisen säännöksen voimaantuloa aikaisemman oikeustilan palauttaminen, joten kyseisen jäsenvaltion on lopullista tuomiota odottaessa sovellettava säännöksiä, jotka on kumottu, korvattu tai joita on muutettu säännöksellä, jonka soveltaminen on keskeytettävä (ks. vastaavasti määräys 17.12.2018, komissio v. Puola C-619/18 R, EU:C:2018:1021, 95 ja 107 kohta).
- 217 Näin ollen ei voida katsoa osoitetuksi, että laillisesti perustettua tuomioistuinta koskevaa oikeutta ja oikeusvarmuuden periaatetta loukattaisiin, mikä Puolan tasavallan mukaan seuraisi siitä, että pääasiassa nostetun kanteen toisessa kanneperusteessa tarkoitettujen kansallisten säännösten soveltaminen keskeytetään lopullisen tuomion julistamiseen saakka.
- 218 Tässä tilanteessa on päädyttävä katsomaan, että nyt käsiteltävässä asiassa intressivertailun lopputulos puoltaa tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan e alakohdassa tarkoitettujen välitoimien myöntämistä.

Tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan c alakohdassa tarkoitettut välitoimet

– *Fumus boni juris*

- 219 Komissio katsoo, että pääasiassa nostetun kanteen kolmannelle kanneperusteelle, joka koskee tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan c alakohdassa esitettyjen välitoimien kohteena olevia kansallisia säännöksiä, ilmeisesti on vakavasti otettava perustelu, koska kyseinen kanneperuste perustuu konkreettisesti siihen, että antaessaan ja pitäessään voimassa yleisiä tuomioistuinta koskevan muutoslain 107 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdan ja ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 72 §:n 1 momentin 1–3 kohdan, joiden perusteella kurinpidollisena rikkomuksena voidaan pitää sitä, että tutkitaan, onko noudatettu unionin vaatimuksia, jotka koskevat laillisesti perustettua riippumatonta ja puolueetonta tuomioistuinta, Puolan tasavalta ei ole noudattanut SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, ja SEUT 267 artiklan mukaista velvoitettaan taata oikeuslaitoksen riippumattomuus ja oikeus oikeussuojaan.
- 220 Komissio väittää ensiksi, että yleisiä tuomioistuinta koskevan muutoslain 107 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa ja ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 72 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen kurinpidollisten rikkomusten tunnusmerkit, eli ”teot tai laiminlyönnit, jotka voivat estää tai vakavasti vaarantaa oikeusviranomaisen toiminnan” tai ”teot, joilla

kyseenalaistetaan tuomarin palvelussuhteen olemassaolo [tai] tuomarin nimityksen tehokkuus”, ovat niin epätasällisiä, että tällaiset rikkomukset voivat kattaa tilanteet, joissa kansallinen tuomari tarkastaa, onko tuomioistuin noudattanut SEU 19 artiklan 1 kohdassa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, tarkoitettuja tuomareiden riippumattomuuden vaatimuksia. Erityisesti tuomarin toteamus siitä, että hänen ratkaisukokoonpanonsa tai muu kokoonpano ei ole noudattanut kyseisissä unionin oikeussäännöissä tarkoitettua vaatimusta laillisesti perustetusta riippumattomasta ja puolueettomasta tuomioistuimesta kyseiseen kokoonpanoon kuuluvan tuomarin nimittämisen yhteydessä tapahtuneen sääntöjenvastaisuuden vuoksi, voitaisiin pitää ”tekona, joilla kyseenalaistetaan tuomarin palvelussuhteen olemassaolo tai tuomarin nimityksen tehokkuus”. Komission mukaan tästä on osoituksena se, että tällä perusteella aloitettiin 5.8.2020 yleisiä tuomioistuimia koskevan muutoslain 107 §:n 1 momentin 3 kohdan mukainen kurinpitomenettely Sąd Apelacyjny Szczecin (Szczecin ylioikeus, Puola) tuomaria vastaan.

- 221 Näin ollen tukeutumalla 27.2.2018 annetun tuomion Associação Sindical dos Juízes Portugueses (C-64/16, EU:C:2018:117) 32 kohtaan sekä 26.3.2020 annetun tuomion Uudelleentarkastelu Simpson v. neuvosto ja HG v. komissio (C-542/18 RX-II ja C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232) 55, 57, 70 ja 71 kohtaan perustuviin oikeuseriaatteisiin komissio väittää, että pääasiassa nostetun kanteen kolmannessa kanneperusteessa tarkoitettut kansalliset säännökset ovat vastoin SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa.
- 222 Lisäksi näissä säännöksissä tarkoitettut kurinpidolliset rikkomukset liittyvät tuomioistuinratkaisujen sisältöön, mikä on ristiriidassa 25.7.2018 annetun tuomion Minister for Justice and Equality (Tuomioistuinjärjestelmän puutteet) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586) 67 kohdan kanssa.
- 223 Toiseksi komissio väittää, että ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 72 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu kurinpidollinen rikkomus perustuu epätasälliseen käsitteeseen ”oikeussääntöjen ilmeinen ja vakava rikkominen”, koska kyseinen käsite voi viitata yhtä hyvin tuomioistuinratkaisujen sisältöön kuin niiden kansallisten säännösten, joissa kielletään tuomioistuimia valvomasta, noudattaako tuomioistuin unionin oikeudessa tarkoitettuja tuomareiden riippumattomuutta koskevia vaatimuksia, rikkomiseen.
- 224 Puolan tasavalta väittää, että yleisiä tuomioistuimia koskevan muutoslain 107 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdan ja ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 72 §:n 1 momentin 1–3 kohdan mukainen tuomareiden kurinpidollinen vastuu ei sisällä tuomioistuinratkaisujen sisältöä koskevaa vastuuta, joten sitä ei voida pitää tuomareihin kohdistuvana painostuskeinona tai puuttumisena heidän lainkäyttötoimintaansa.
- 225 Ensinnäkin erityisesti siltä osin kuin kyse on yleisiä tuomioistuimia koskevan muutoslain 107 §:n 1 momentin 2 kohdassa ja ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 72 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua rikkomuksesta, joka koskee lainkäytön huomattavaa hankaloittamista tai jopa sen tekemistä mahdottomaksi, Puolan tasavalta kiistää, että se, että tuomioistuin hoitaa tuomioissa A. K. kuvattuja velvoitteitaan, voisi merkitä tällaista rikkomusta, koska yhtäältä on ilmeistä, että unionin tuomioistuimen tuomio ei voi sisältää oikeusohjeita, joiden toteuttaminen huomattavasti hankaloittaisi lainkäyttöä, ja toisaalta kyseinen tuomio ei ole päätös, joka sisältönsä vuoksi uhkaisi lainkäyttötoimintaa. Puolan tasavalta huomauttaa lisäksi, että tällaisella rikkomuksella on erittäin tärkeä merkitys kansallisissa oikeusjärjestyksissä ja että

siitä säädetään muiden jäsenvaltioiden oikeuslaitosta koskevissa perustuslaillisissa säännöissä. Komission riitauttamat säännökset ovat Puolan tasavallan mukaan saaneet vaikutteita erityisesti Ranskan oikeudesta, jota komissio ei ole kyseenalaistanut.

- 226 Toiseksi siltä osin kuin kyse on yleisiä tuomioistuimia koskevan muutoslain 107 §:n 1 momentin 3 kohdassa ja ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 72 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetusta rikkomuksesta, joka koskee tuomarin palvelussuhteen olemassaolon tai tuomarin nimityksen tehokkuuden kyseenalaistamista, Puolan tasavalta toistaa tämän määräyksen 158 ja 159 kohdassa esitetyt väitteet, jotka esitettiin tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan d alakohdassa tarkoitettujen välitoimien tutkimisen yhteydessä. Puolan tasavalta, joka ei kiistä komission väitettä Sąd Apelacyjny Szczecin tuomaria vastaan aloitetun kurinpitomenettelyn olemassaolosta, korostaa kuitenkin erityisesti, että kielto arvioida tuomarin nimittämisen laillisuutta on tuomareiden nimittämistä koskevan Puolan perustuslaillisen mallin valossa täsmennys kurinpidollista rikkomusta määrittävän oikeussäännön sisältöön ja täysin oikeutettu ja aiheellinen.
- 227 Kolmanneksi ja viimeiseksi siltä osin kuin on kyse ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 72 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetusta rikkomuksesta, joka koskee oikeussääntöjen ilmeistä ja vakavaa rikkomista, Puolan tasavalta väittää, että kyseistä rikkomusta ei voida rinnastaa kurinpidolliseen vastuuseen tuomion sisällön vuoksi tai niiden tavallisten virheiden, joita tuomari voi ratkaistessaan tehdä, perusteella. Kuten Sąd Najwyższy oikeuskäytäntö osoittaa, kyseinen rikkomus koskee poikkeuksellisia oikeussääntöjen rikkomistapauksia, eli tapauksia, joissa rikkominen on ilmeistä ja vakavaa ja oikeuttaa tekijän tuomitsemisen.
- 228 Sen tarkastamiseksi, täyttyykö *fumus boni juris* -edellytys edellä tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan c alakohdassa esitettyjen välitoimien myöntämisen osalta, on ensinnäkin muistutettava, että kuten tämän määräyksen 171 ja 199 kohdasta ilmenee, kansalliset säännökset, joilla estetään kansallisia tuomioistuimia, joiden on tulkittava ja sovellettava unionin oikeutta, tarkastamasta, noudattaako tuomari tai tuomioistuin tehokkaaseen oikeussuojaan erottamattomasti kuuluvia vaatimuksia ja erityisesti tuomarin tai tuomioistuimen nimittämismenettelyn säännönmukaisuutta, ovat ilmeisesti vastoin SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa.
- 229 On siis todettava, että kansalliset säännökset, joista seuraa se, että kansalliset tuomarit voivat joutua kurinpitomenettelyjen kohteeksi sen vuoksi, että he ovat toteuttaneet tällaisen tarkastuksen, on myös ilmeisesti ristiriidassa SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa.
- 230 Toiseksi on muistutettava, että kuten tämän määräyksen 87 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, SEU 19 artiklan 1 kohdan toisesta alakohdasta seuraava riippumattomuuden ja puolueettomuuden vaatimus edellyttää välttämään vaaraa siitä, että kurinpitojärjestelmää käytetään lainkäyttötehtäviä hoitavia henkilöitä vastaan tuomioistuinratkaisujen sisällön poliittisen valvonnan järjestelmänä.
- 231 Tätä varten on olennaista, että vahvistetaan säännöt, joissa määritellään riittävän selvästi ja täsmällisesti muun muassa, millainen käyttäytyminen voi johtaa tuomareiden kurinpidolliseen vastuuseen, jotta voidaan taata heidän tehtäviinsä erottamattomasti kuuluva itsenäisyys ja välttää se, että he olisivat vaarassa joutua kurinpidolliseen vastuuseen jo pelkästään oman päätöksensä vuoksi (ks. vastaavasti tuomio 18.5.2021, Asociația "Forumul Judecătorilor din România" ym., C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 ja C-397/19, EU:C:2021:393, 234 kohta).

- 232 Käsiteltävässä asiassa vaikuttaisi ensi näkemältä siltä, että kuten komissio väittää, yleisiä tuomioistuimia koskevan muutoslain 107 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohta ja ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 72 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohta ovat luonteeltaan niin abstrakteja ja epätäsmällisiä, ettei voida ensi näkemältä sulkea pois sitä, että ainoastaan se, että tuomari on tarkastanut, onko tuomari tai ratkaisukokoonpano noudattanut tuomareiden riippumattomuutta koskevia vaatimuksia, ja todennut tuomarin nimittämismenettelyn sääntöjenvastaisuuden, voisi johtaa tuomarin kurinpidolliseen vastuuseen.
- 233 Näin on myös ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 72 §:n 1 momentin 1 kohdan osalta. Ilmaisun ”oikeussääntöjen ilmeinen ja vakava rikkominen” abstraktin ja epätäsmällisen luonteen vuoksi ei voida ensi näkemältä sivuuttaa sitä mahdollisuutta, että tuomarin ratkaisujen väitetysti ”virheellinen” sisältö tai se, että tuomari rikkoo kansallisia säännöksiä, joilla estetään kansallisia tuomioistuimia tarkastamasta, noudattaako tuomari tai ratkaisukokoonpano tuomareiden riippumattomuutta koskevia vaatimuksia, voisi johtaa tuomarin vastuuseen.
- 234 Kun otetaan huomioon pääasiassa nostetun kanteen kolmannessa kanneperusteessa tarkoitettujen kansallisten säännösten sanamuoto, ei voida ensi näkemältä sulkea pois sitä, että kyseisillä säännöksillä paitsi estetään kansallisia tuomioistuimia tarkastamasta, noudattaako tuomari tai tuomioistuin tehokkaaseen oikeussuojaan erottamattomasti kuuluvia vaatimuksia, myös mahdollistetaan se, että kurinpitojärjestelmää käytetään tuomioistuinratkaisujen sisällön poliittisen valvonnan järjestelmänä, ja ne ovat näin ollen vastoin SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa.
- 235 Näin on sitäkin suuremmalla syyllä yleisiä tuomioistuimia koskevan muutoslain 107 §:n 1 momentin 3 kohdan ja ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 72 §:n 1 momentin 3 kohdan osalta, koska kuten asianosaisten tämän määräyksen 220 ja 226 kohdassa esittämistä väitteistä ilmenee, tuomarin nimittämisen sääntöjenvastaisuuden toteaminen voisi merkitä näissä säännöksissä tarkoitettua rikkomusta.
- 236 Lisäksi se, että tuomareita vastaan käydyissä kurinpitomenettelyissä tehtyjä päätöksiä valvoo elin, eli kurinpitojaosto, jonka riippumattomuuden puuttumista ei voida ensi näkemältä poissulkea, kuten tämän määräyksen 97 kohdassa todetaan, osaltaan vahvistaa tämän määräyksen 234 kohdan arviointia. Sama koskee komission esiin tuomaa seikkaa, jonka mukaan muutoslaki, jolla otettiin käyttöön kyseisissä kansallisissa säännöksissä säädetyt kurinpidolliset rikkomukset, hyväksyttiin kuukausi sen jälkeen, kun unionin tuomioistuin oli antanut tuomion A. K. ja antanut ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle kyseisen jaoston riippumattomuutta koskevia arviointiperusteita, joiden perusteella kansalliset tuomioistuimet ovat voineet arvioida tuomareiden tai tuomioistuinten, jotka ovat toimivaltaisia antamaan ratkaisun niiden käsiteltäväksi saatetuissa asioissa, riippumattomuutta.
- 237 Lisäksi Sąd Najwyższy ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 72 §:n 1 momentissa säädetyn rikkomuksen ”oikeussääntöjen ilmeinen ja vakava rikkominen” tunnusmerkistöä koskevasta oikeuskäytännöstä, johon Puolan tasavalta vetoaa, on riittävää todeta, että kyseinen oikeuskäytäntö on ajalta ennen kurinpitojaoston käyttöön ottamista vuonna 2017 ja pääasiassa nostetun kanteen kahdessa ensimmäisessä kanneperusteessa tarkoitettujen kansallisten säännösten hyväksymistä muutoslailla vuonna 2019. Mainitulla oikeuskäytännöllä ei voida näin ollen kyseenalaistaa edellä tämän määräyksen 234 kohdassa esitettyä arviointia.

- 238 Kuten tämän määräyksen 111 kohdassa todetaan, Puolan tasavalta voi vedota siihen, että kyseisiä säännöksiä muistuttavia sääntöjä on oletettavasti olemassa muissa jäsenvaltioissa, osoittaakseen, ettei *fumus boni juris* -edellytys täyty käsiteltävässä asiassa.
- 239 Näin ollen lausumatta tässä vaiheessa asianosaisten pääasiassa nostetun kanteen kolmannen kanneperusteen yhteydessä esittämien väitteiden paikkansapitävyydestä, mikä kuuluu yksinomaan pääasiaa käsittelevän tuomioistuimen toimivaltaan, on todettava, että kun otetaan huomioon komission esittämät seikat ja tämän määräyksen 163–168 ja 230 ja 231 kohdassa esitetty oikeuskäytäntö, kyseisen toimielimen kyseisen kanneperusteen yhteydessä esittämät väitteet vaikuttavat siltä, että niille ilmeisesti on vakavasti otettava perustelu tämän määräyksen 79 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla.
- 240 Näin ollen on todettava, että *fumus boni juris* -edellytys täyttyy tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan c alakohdassa mainittujen väli toimien myöntämisen osalta.

– *Kiireellisyys*

- 241 Tämän määräyksen 116 kohdassa esitetyn oikeuskäytännön mukaan unionin tuomioistuimen on lähdettävä kiireellisyyden arvioimiseksi siitä, että pääasiassa nostetun kanteen kolmannessa kanneperusteessa tarkoitetuilla kansallisilla säännöksillä voidaan yhtäältä estää kansallisia tuomioistuimia tarkastamasta, noudattaako tuomari tai tuomioistuin tehokkaaseen oikeussuojaan erottamattomasti kuuluvia vaatimuksia, ja toisaalta mahdollistaa se, että kurinpitojärjestelmää käytetään tuomioistuinratkaisujen sisällön poliittisen valvonnan järjestelmänä, ja ne ovat näin ollen vastoin SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa.
- 242 Kuten komissio tuo esiin, yhtäältä se, että pääasiassa nostetun kanteen kolmannessa kanneperusteessa tarkoitettujen kansallisten säännösten soveltamisen vuoksi kansallisia tuomioistuimia voidaan estää lopullisen tuomion julistamiseen saakka tarkastamasta, noudattaako tuomari tai tuomioistuin tehokkaaseen oikeussuojaan erottamattomasti kuuluvia vaatimuksia, ja toisaalta se, että kurinpitojärjestelmää voidaan kyseisen tuomion julistamiseen saakka käyttää tuomioistuinratkaisujen sisällön poliittisen valvonnan järjestelmänä, voi vaarantaa kyseisen ajanjakson aikana puolalaisten tuomioistuinten riippumattomuuden ja näin ollen tämän määräyksen 124 kohdassa esitetyn oikeuskäytännön mukaan aiheuttaa vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa unionin oikeusjärjestykselle ja siten unionin oikeuteen perustuville yksityisten oikeuksille sekä SEU 2 artiklassa vahvistetuille arvoille, jotka ovat unionin perustana, muun muassa oikeusvaltiota koskevalle arviolle.
- 243 Puolan tasavalta kiistää kiireellisyyden ja vetoaa siihen, että 8.4.2020 annetun määräyksen komissio v. Puola (C-791/19 R, EU:C:2020:277) johdosta kurinpitojaoston toiminta on keskeytetty tuomareita koskevien kurinpitoasioiden osalta. Kyseisen jäsenvaltion mukaan tällaisen keskeyttämisen, jota jatketaan siihen saakka, kunnes pääasiaa koskeva tuomio asiassa C-791/19 julistetaan, vuoksi kurinpitojaosto ei yleisesti sovelta komission riitauttamia säännöksiä, joten niiden soveltamisen keskeyttäminen ei ole luonteeltaan kiireellistä, koska se ei johtaisi minkään vahingon estämiseen.
- 244 Vaikka on tältä osin totta, että kurinpitojaoston toiminnan keskeyttäminen lieventää kyseisten kansallisten säännösten soveltamisesta seuraavan vakavan ja korjaamattoman vahingon aiheutumisen vaaraa, tällaisella keskeyttämisellä ei voida kuitenkaan poistaa tällaista vaaraa.

- 245 Kuten komissio on todennut, pelkkä mahdollisuus siitä, että puolalaisia tuomareita vastaan voidaan tarvittaessa ryhtyä kurinpitotoimiin, koska he ovat tarkastaneet, noudattaako tuomari tai tuomioistuin tehokkaaseen oikeussuojaan erottamattomasti kuuluvia vaatimuksia, voi vaikuttaa heidän riippumattomuuteensa riippumatta siitä, missä oikeudellisessa elimessä kurinpitomenettely käydään.
- 246 Lisäksi pelkästään sellaisten kansallisten säännösten olemassaolo, jotka mahdollistavat kurinpitojärjestelmän käyttämisen tuomioistuinratkaisujen sisällön poliittisen valvonnan järjestelmänä, on omiaan herättämään yksityisissä ja muissa jäsenvaltioissa epäilyjä kansallisten tuomioistuinten riippumattomuudesta, mikä voi aiheuttaa vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.
- 247 Puolan tasavalta väittää lopuksi erityisesti ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 72 §:n 1 momentin 1 kohdan osalta, että kyseisen säännöksen soveltamisen keskeyttämistä koskeva pyyntö on esitetty myöhässä ja se on täysin käsittämätön. Kyseinen jäsenvaltio väittää tässä asiayhteydessä yhtäältä, että komissio ei ole esittänyt mitään perustelua säännöksen, joka liittyy Puolan hyvin pitkään perustuslailliseen perinteeseen, soveltamisen keskeyttämiseksi, ja toisaalta, että se, että komissio on jäsenyysvelvoitteiden noudattamista jättämistä koskevassa asiassa C-791/19 riitauttanut yleisistä tuomioistuimista annetun lain 107 §:ssä olevan vastaavan säännöksen pyytämättä sen soveltamisen keskeyttämistä, osoittaa, ettei kyseinen toimielin todellisuudessa koe, että olisi vaaraa siitä, että ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 72 §:n 1 momentin 1 kohdan soveltamisesta seuraisi vahinkoa.
- 248 Toisin kuin Puolan tasavalta väittää, komissio kuitenkin yhtäältä selittää syyt, joiden vuoksi se katsoo, että kaikkien pääasiassa nostetun kanteen kolmannessa kanneperusteessa tarkoitettujen säännösten soveltaminen on keskeytettävä. Toisaalta, kuten tämän määräyksen 138 ja 237 kohdassa todetaan, muutoslailla otettiin käyttöön useita säännöksiä, kuten pääasiassa nostetun kanteen kahdessa ensimmäisessä kanneperusteessa tarkoitettuja säännökset, joilla voi olla vaikutusta ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 72 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen rikkomuksen soveltamisalaan ja jotka näin ollen ovat kiireellisyysarvioimiseksi ennen kyseisen muutoslain hyväksymistä voimassa olleisiin seikkoihin nähden uusia seikkoja.
- 249 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että kiireellisyysedellytys on näytetty toteen tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan c alakohdassa mainittujen välitoimien myöntämisen osalta.

– *Intressivertailu*

- 250 Komissio katsoo, että jos unionin tuomioistuin hyväksyy pääasiassa nostetun kanteen kolmannen kanneperusteeseen sen jälkeen, kun se on kieltäytynyt määräämästä tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan c alakohdassa tarkoitettua välitoimea, tästä aiheutuisi vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa unionin oikeusjärjestykselle ja niille oikeuksille, joita yksityisillä on unionin oikeuden perusteella, erityisesti perusoikeudelle, joka koskee tehokkaita oikeussuojakeinoja riippumattomassa, puolueettomassa ja etukäteen laillisesti perustetussa tuomioistuimessa.
- 251 Jos unionin tuomioistuin sitä vastoin määräisi mainitusta toimesta ja hylkäisi kyseisen kanneperusteeseen myöhemmin, tästä seuraisi komission mukaan ainoastaan yleisiä tuomioistuinta koskevan muutoslain 107 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdan ja ylintä tuomioistuinta koskevan muutoslain 72 §:n 1 momentin 1–3 kohdan soveltamisen väliaikainen keskeyttäminen sekä tämän seurauksena se, että väliaikaisesti olisi mahdotonta pitää näiden säännösten perusteella

rikkomuksena sitä, että tuomari on lainkäyttötoiminnassaan tarkastanut, noudatetaanko SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan määräyksissä tarkoitettuja laillisesti perustettua riippumatonta ja puolueetonta tuomioistuinta koskevia unionin oikeuden vaatimuksia.

- 252 Puolan tasavalta väittää, että pääasiassa nostetun kanteen kolmannessa kanneperusteessa tarkoitettujen kansallisten säännösten soveltamatta jättämisestä lopullisen tuomion julistamiseen saakka seuraisi, että kyseisen ajanjakson ajan moitittava käytös, jonka pitäisi epäilemättä johtaa tekijän kurinpidolliseen vastuuseen, olisi sitä vastoin sallittua. Sąd Najwyższy tuomarit voisivat näin ollen päivätä oikeudenkäyntiasiakirjoja todellista aikaisemmiksi, salata asiakirjoja, joilla on merkitystä asioiden ratkaisemisen kannalta, määrätä rangaistuksia, joista ei säädetä laissa, tai muuttaa ratkaisuja muulla kuin menettelyssä säädetyllä tavalla ja antaa ratkaisuja, joita ei voida antaa kyseisissä menettelyissä. Kyseessä olevien kansallisten säännösten soveltamisen keskeyttäminen aiheuttaisi näin ollen vahinkoa Puolan tasavallan intresseille.
- 253 Tältä osin on kuitenkin riittävää muistuttaa, että kuten tämän määräyksen 216 kohdasta ilmenee, pääasiassa nostetun kanteen kolmannessa kanneperusteessa tarkoitettujen kansallisten säännösten soveltamisen keskeyttäminen sisältää Puolan tasavallan velvollisuuden soveltaa lopullisen tuomion julistamiseen saakka säännöksiä, jotka on kumottu, korvattu tai joita on muutettu kyseisessä kanneperusteessa tarkoitetuilla kansallisilla säännöksillä. Tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan c alakohdassa esitetyn välitoimen myöntämisellä ei näin ollen voida aiheuttaa kyseisen jäsenvaltion väittämää vahinkoa.
- 254 Tässä tilanteessa on päädyttävä katsomaan, että nyt käsiteltävässä asiassa intressivertailun lopputulos puoltaa tämän määräyksen 38 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan c alakohdassa tarkoitettujen välitoimien myöntämistä.
- 255 Tämän määräyksen 1 kohdassa tarkoitettu komission välitoimihakemus on edellä esitetyn perusteella hyväksyttävä.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuimen varapresidentti on määrännyt seuraavaa:

- 1) Puolan tasavallan on välittömästi ja siihen asti, kunnes annetaan tuomio, jolla asian käsittely asiassa C-204/21 päätetään,
 - a) keskeytettävä yhtäältä ylimmästä tuomioistuimesta 8.12.2017 annetun lain (ustawa o Sądzie Najwyższym), sellaisena kuin se on muutettuna yleisten tuomioistuinten järjestämisestä annetun lain, ylimmästä tuomioistuimesta annetun lain ja joidenkin muiden lakien muuttamisesta 20.12.2019 annetulla lailla (ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw) 27 §:n 1 momentin 1a kohdan säännösten, joiden mukaan Sąd Najwyższy Izba Dyscyplinarna (kurinpitojaosto) on toimivaltainen ratkaisemaan sekä ensimmäisenä että toisena oikeusasteena vaatimukset, jotka koskevat lupaa aloittaa rikosoikeudellinen menettely tuomaria tai avustavaa tuomaria vastaan, asettaa viimeksi mainitut tutkintavankeuteen, pidättää viimeksi mainitut tai pakottaa heidät saapumaan tuomioistuimeen, soveltaminen sekä toisaalta keskeytettävä kurinpitojaoston kyseisen pykälän perusteella jo tehtyjen päätösten, joilla annetaan lupa rikosoikeudellisen menettelyn aloittamiseen tuomaria vastaan tai hänen pidättämiseensä, vaikutukset ja jätettävä kyseisessä pykälässä tarkoitettut asiat siirtämättä sellaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, joka ei täytä erityisesti 19.11.2019

- annetussa tuomiossa A. K. (Ylimmän tuomioistuimen kurinpitojaoston riippumattomuus) (C-585/18, C-624/18 ja C-625/18, EU:C:2019:982) määriteltyjä riippumattomuuden vaatimuksia;
- b) keskeytettävä ylimmästä tuomioistuimesta annetun lain, sellaisena kuin se on muutettuna, 27 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdan säännösten, joiden perusteella Sąd Najwyższyn Izba Dyscyplinarna on toimivaltainen ratkaisemaan asiat, jotka liittyvät Sąd Najwyższyn tuomareiden asemaan ja tuomarin tehtävien hoitamiseen, erityisesti työoikeuden ja sosiaalivakuutusten alaan kuuluvat asiat sekä kyseisten tuomareiden eläkkeelle siirtämistä koskevat asiat, soveltaminen ja jätettävä kyseisessä pykälässä tarkoitettut asiat siirtämättä sellaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, joka ei täytä erityisesti tuomiossa A. K. (Ylimmän tuomioistuimen kurinpitojaoston riippumattomuus) (C-585/18, C-624/18 ja C-625/18, EU:C:2019:982) määriteltyjä riippumattomuuden vaatimuksia;
- c) keskeytettävä yleisten tuomioistuinten järjestämisestä 27.7.2001 annetun lain (ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych), sellaisena kuin se on muutettuna yleisten tuomioistuinten järjestämisestä annetun lain, ylimmästä tuomioistuimesta annetun lain ja joidenkin muiden lakien muuttamisesta annetulla lailla, 107 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdan sekä ylimmästä tuomioistuimesta annetun lain, sellaisena kuin se on muutettuna, 72 §:n 1 momentin 1, 2 ja 3 kohdan, jotka mahdollistavat tuomareiden saattamisen kurinpidolliseen vastuuseen sillä perusteella, että he ovat tutkineet, onko noudatettu SEU 19 artiklan 1 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan määräysten vaatimuksia, jotka koskevat laillisesti perustettua riippumatonta ja puolueetonta tuomioistuinta, soveltaminen.
- d) keskeytettävä yleisistä tuomioistuimista annetun lain, sellaisena kuin se on muutettuna, 42a §:n 1 ja 2 momentin sekä 55 §:n 4 momentin, ylimmästä tuomioistuimesta annetun lain, sellaisena kuin se on muutettuna, 26 §:n 3 momentin sekä 29 §:n 2 ja 3 momentin, hallintotuomioistuinten järjestämisestä 25.7.2002 annetun lain (ustawa – Prawo o ustroju sądów administracyjnych), sellaisena kuin se on muutettuna yleisten tuomioistuinten järjestämisestä annetun lain, ylimmästä tuomioistuimesta annetun lain ja joidenkin muiden lakien muuttamisesta annetulla lailla, 5 §:n 1a ja 1b momentin ja yleisten tuomioistuinten järjestämisestä annetun lain, ylimmästä tuomioistuimesta annetun lain ja joidenkin muiden lakien muuttamisesta annetun lain 8 §:n soveltaminen, siltä osin kuin niillä kielletään kansallisia tuomioistuimia tarkastamasta, onko noudatettu Euroopan unionin vaatimuksia, jotka koskevat SEU 19 artiklan 1 kohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan määräyksissä tarkoitettua laillisesti perustettua riippumatonta ja puolueetonta tuomioistuinta;
- e) keskeytettävä ylimmästä tuomioistuimesta annetun lain, sellaisena kuin se on muutettuna, 26 §:n 2, 4, 5 ja 6 momentin sekä 82 §:n 2–5 momentin ja yleisten tuomioistuinten järjestämisestä annetun lain, ylimmästä tuomioistuimesta annetun lain ja joidenkin muiden lakien muuttamisesta annetun lain 10 §:n, joissa säädetään Sąd Najwyższyn Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Nawyższegon (ylimääräisen valvonnan ja julkisten asioiden jaosto) yksinomaisesta toimivallasta tutkia väitteet, jotka koskevat tuomarin tai tuomioistuimen riippumattomuuden puuttumista, soveltaminen, ja
- f) ilmoitettava komissiolle viimeistään yhden kuukauden kuluttua haettujen välitoimien määräämistä koskevan unionin tuomioistuimen määräyksen tiedoksi antamisesta kaikki toimenpiteet, jotka se on toteuttanut noudattaakseen kyseistä määräystä täysimääräisesti.

2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Allekirjoitukset